

Tratinčica

ISSN: 1332-7143

LIST OŠ "SVETI MATEJ" VIŠKOVO, SVIBANJ 2026.

VIRTUALNI
SVIJET:

Kako ne zaboraviti
tko smo u digitalnoj šumi

UVODNA RIJEČ

Dragi učenici, učitelji, roditelji i svi prijatelji naše škole, pred vama je novi broj našeg školskog lista Tratinčica, koji ponovno otvara prozor u najljepše kutke našeg školskog života. Dok listate ove stranice, pozivamo vas da zajedno s nama prošetate kroz hodnike ispunjene maštom, trudom i dječjim osmijehom koji svakodnevno oživljavaju našu školu. Kroz priče, crteže i razmišljanja naših učenika, želimo pokazati da svaki pojedinac donosi jedinstvenu boju u naš zajednički mozaik. Ovaj broj posvećen je temi koja nas poziva na razmišljanje o identitetu u suvremenom digitalnom svijetu – „Virtualni svijet: Kako ne zaboraviti tko smo u digitalnoj šumi“. U vremenu kada su informacije brže nego ikad, a virtualni prostori sve glasniji najvažnije je sačuvati ono autentično – sebe i zajednicu kojoj pripadamo. Nadamo se da će vas tekstovi pred vama potaknuti da u digitalnom svijetu uvijek tražite smisao i inspiraciju, da prepoznate vrijednost autentičnih priča i da s ponosom čuvate uspomene koje gradimo – kako u stvarnosti, tako i u virtualnom prostoru. Hvala svima koji su svojim trudom, idejama i radom omogućili da ovaj broj ugleda svjetlo dana.

uredništvo Tratinčice

SADRŽAJ:

Uvodna riječ	2
Neki novi klinци	3
Lirske latice	
- VIRTUALNI SVIJET: Kako ne zaboraviti tko smo u digitalnoj šumi.....	4
- Naše "ČA"	10
- Kad narastem svijete, bit ću dijete.....	13
- Tamo gdje je dom.....	17
(N)ova školska godina	
- Iz školske knjižnice.....	19
- Projekti	22
- Obilježili smo i surađivali	24
- Putujemo. Posjećujemo. Učimo.....	28
- Naši uspjesi	30
Lirske latice	
- Pomicanje granica.....	35
- Intervju s učenicom generacije 2024./2025.	36
- Intervju s najkreativkom.....	37
- Tamo gdje je dom.....	38
- Ljubav je u zraku	39
- Zastani. Udahni. Pogledaj oko sebe.....	40
- Haiku	42
- Strane stranice	43
- Nebeske stranice.....	44
- Istražujemo. Promišljamo. Mislimo.....	45
- Moderne legende.....	47
Naši osmaši 2025./2026.	50

OSNOVNA ŠKOLA
Sveti
MATEJ
VIŠKOVKO

IMPRESUM:

TRATINČICA - LIST OŠ "SVETI MATEJ"

Izdavač: Osnovna škola "Sveti Matej" Viškovo, Vozišće 13

Za izdavača: ravnateljica Ivana Žagar, mag.prim.educ.

Urednice: Maja Keš, dipl.uč. i Ela Đekić, mag.prim.educ.

Novinari: Sara Mikuletić, Lana Baković, Antonela Knežević, Nika Ivošević, Elma Selimanović i Luka Soldić (7.a),

Melani Pozzecco i Adriano Šimić (7.b) i voditeljica Tatjana Makovac, prof.

Literarne i likovne radove odabrale: učiteljice i učitelji naše škole

Naslovna i stražnja stranica: Kreirano uz pomoć umjetne inteligencije

Fotografije: Foto Sveti Matej (i učitelji)

Grafička priprema: Denine, obrt za promidžbu, Viškovo

Tisak: Tiskara Sušak, Rijeka

Osnovna škola Sveti Matej zahvaljuje Primorsko-goranskoj županiji i Općini Viškovo na suradnji i financijskoj pomoći u realizaciji kulturnih, sportskih i društvenih projekata te izdavanju našeg školskog lista.

NEKI NOVI KLINCI

8. rujna, nova generacija prvašića, ukupno 84 učenika, započela je svoje osnovnoškolsko obrazovanje. Uzbuđenje, znatiželja i ponešto treme obilježili su njihov prvi dan, koji će zasigurno ostati u posebnom sjećanju i učenicima i njihovim roditeljima.

Za najmlađe školarce ovo je važan korak u životu – ulazak u svijet učenja, novih obaveza, ali i sklapanja prvih školskih prijateljstava. Dočekali su ih učitelji i školsko osoblje, pripremivši im toplu i poticajnu dobrodošlicu kako bi im prvi susret sa školom protekao što ugodnije. Sretno, prvaši!

1.a i učiteljica Sandra Mrkalj

1.b i učiteljica Stojanka Došen

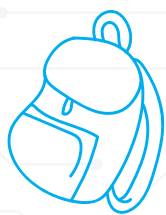
1.c i učiteljica Stela Štrković

1.d i učiteljica Edita Zukić

1.e i učiteljica Irena Zubčić

VIRTUALNI SVIJET:

Kako ne zaboraviti tko smo u digitalnoj šumi

O VIRTUALNOM SVIJETU

Umjetna inteligencija – pomoćnik ili kradljivac znanja

Živimo u doba u kojem je odgovor na svako pitanje jedan klik, a pisanje zadaća postalo je brže nego ikad zahvaljujući umjetnoj inteligenciji. Alati poput ChatGPT-ja postali su svakodnevica u školskim klupama. Iako nam se na prvi pogled čini kao pomoć u zadnji trenutak, umjetna inteligencija nam donosi velike probleme koji utječu na nas učenike i na naš razvoj. Zašto je tehnologija osmišljena kao pomoć zapravo problem? Glavni uzroci ovoga problema su zapravo naša lijenost i želja da sve riješimo što brže. Svi imamo puno obveza, treninge, školu pa kad dođemo doma, najlakše je kliknuti ChatGPT i reći mu da nam napiše sastavak ili riješi zadaću iz matematike. Problem je što se mi učenici na to jako oslanjamo i umjesto da umjetnu inteligenciju koristimo kao pomoć kad nam nešto 'zapne', mi ju pustimo da cijelu zadaću odradi umjesto nas. Tako polako gubimo naviku da sami razmišljamo jer znamo da će netko drugi sve učiniti za nas. Posljedice ovoga su loše, a vide se tek kasnije. Kao prvo, postajemo lijeni. Ako netko stalno sve radi umjesto nas, zaboravit ćemo se izražavati i nestat će naša mašta. Druga stvar je lažno znanje. Možemo mi dobiti peticu iz sastavka kojeg je napisala umjetna inteligencija, ali u glavi nam neće ostati ništa. To se najbolje vidi kada tijekom pisanja ispita ne smijemo imati mobitel kraj sebe; tada shvatimo koliko malo znamo. Tu je, zatim, prepisivanje zbog kojeg gubimo povjerenje učitelja, ali najviše štetimo sebi jer ne učimo ono što će nam dalje trebati u srednjoj školi.

Umjetna inteligencija može biti korisna, ali kada ju ne koristimo kao zamjenu za mozak. Trebali bismo ju koristiti kao pomoć, a ne da ona misli umjesto nas. Pravo znanje i dobre ocjene bi trebale doći kao rezultat našega truda. Ako dopustimo robotima da pišu naše zadaće, mi ćemo biti ti koji zapravo gube sebe.

Sara Marić, 8.c

OTVORENO PISMO MLADIMA

Kako izgraditi uspješnu i sigurnu budućnost

Mnogi tinejdžeri, pod utjecajem virtualnog svijeta, ponekad zanemaruju svoje obveze i odgovornosti. Odrastanje, međutim, zahtijeva trud, samodisciplinu i spremnost na suočavanje sa stvarnim izazovima. Pritom je važno cijeniti roditeljski trud i pokazati zrelost u ponašanju. Roditelji godinama pružaju podršku, ljubav i sigurnost djeci pa se od mladih očekuje da uzvrate poštovanjem i odgovornošću. Ipak, pretjerano korištenje tehnologije često ih odvlači od tih vrijednosti. Osim igrice, društvene mreže stvaraju lažnu sliku savršenog života zbog čega se mladi uspoređuju s drugima i osjećaju nesigurno. Također, previše vremena provedenog pred ekranima smanjuje komunikaciju u obitelji, slabi koncentraciju i utječe na školski (ne)uspjeh. Internetom se mogu širiti i negativni sadržaji te loši uzori koji oblikuju stavove mladih. Uspjeh se ne postiže žaljenjem, nego radom, trudom i poštovanjem obitelji i društva. Tehnologija može biti korisna ako se koristi umjereno i odgovorno. Prava zrelost pokazuje se kroz rad, trud i poštovanjem sebe i drugih izvršavanjem svojih obveza. Mladi koji nauče pravilno upravljati svojim vremenom i odgovorno koristiti tehnologiju lakše će izgraditi sigurnu i uspješnu budućnost.

Frano Lučić, 7.b

OTVORENO PISMO ODRASLIMA

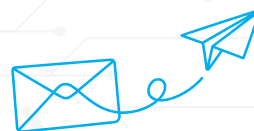
Nije uvijek lako biti mlad

Odrasli nam stvaraju stalni pritisak. Od nas se traži da budemo savršeni u školi, sportu i društvu, a društvene nas mreže podsjećaju samo na ono što nismo. Svaka se naša pogreška pamti i ostaje zabilježena virtualno. Odrasli nam govore da odrastemo, ali ne možemo odrasti ako umjesto nas sve rade roboti i tehnologija. Naša će djeca još teže odrasti jer će tehnologija biti još razvijenija.

Ne tražimo da radite umjesto nas, samo da nas razumijete. Naš je svijet brži i glasnjiji nego ikada prije i ponekad nam je samo potreban netko tko će nas saslušati bez osuđivanja.

Vaši tinejdžeri

Ivano Saršon, 7.b

Utjecaj društvenih mreža na stavove mladih

U današnje vrijeme širom svijeta dominiraju elektronički uređaji. Najčešći jesu mobiteli koji služe za zabavu, trošenje vremena, ali i za poslovnu svrhu. Bez obzira na to koliko su komunikacija i primanje raznih informacija olakšane zahvaljujući njima, svijet je postao mnogo hladnije i bezosjećajnije mjesto nego što je nekada bio.

Prije populariziranja tehnologije, ljudi su bili u potpunosti drukčiji. Snažnije su voljelijedni druge i s više su osjećaja sudjelovali u aktivnostima koje vole. Umjesto da, kao danas, putem mobitela jedni drugima šalju smiješne videozapise i fotografije, ljudi su se tome smijali uživo. Danas jedni druge tješimo porukom, a nekada su ljudi s osmijehom na licu i riječima podrške snažno zagrlili voljenu osobu. Nije isto nekome porukom izjavljivati ljubav i uživo ga poljubiti i ne puštati ga iz zagrljaja. Sve što mi danas obavljamo putem mobitela, ljudi su nekada radili uživo. Zato su bili sretniji i širili su više ljubavi. Voljela bih da svijet barem malo postane onakav kakav je bio prije uvođenja tehnologije. Možda bi predsjednici država širom svijeta mogli objaviti zakon o smanjenju upotrebe mobitela. Također, može se organizirati kontrola koja bi svakih nekoliko dana provjeravala koliko vremena ljudi provode na mobitelima i kažnjavati ih njegovim oduzimanjem ukoliko su ga koristili više nego što je dozvoljeno. Ta bi rješenja mogla biti uspješna, ali mislim da najveću snagu ima upravo naš um. Mi kao pojedinci trebamo biti oni koji će samima sebi stati na kraj i promijeniti rutinu tako što ćemo smanjiti korištenje mobitela. Vrijeme je da postanemo svjesni svega što se događa oko nas. Ne samo širokih mogućnosti i ljepote okoline već i globalnih problema koji narušavaju mir u svijetu, ali mi ih ne vidimo jer nam je svu pažnju zaokupila tehnologija.

Naš um je taj koji ima ogromnu snagu, ali ju treba znati aktivirati. Zato, kada bi svatko to naučio, svijet bi ponovno mogao biti pun ljubavi kao nekada.

Enea Lukanović, 8.a

NOVA ŠKOLSKA PRAVILA

Zabrana mobitela u školi

Zbog učestale uporabe mobitela radi prepisivanja, društvenih mreža, dopisivanja ili čak igranja igrica pod satom uvedena je zabrana mobitela i ostalih uređaja. Početkom ožujka učenici su dobili priliku naviknuti se na novo školsko pravilo uz blage opomene pa je nakon proljetnih praznika nekorištenje mobitela postalo svakodnevnica.

Većina se ne slaže s novim odredbama dok neki to pribrano prihvaćaju. Zabrana mobitela daje učenicima mogućnost veće koncentracije i pozornosti te su aktivniji na satovima i više sudjeluju u radu. Učenici imaju podijeljena mišljenja, neki smatraju da potiče druženje i komunikaciju, ali drugima jako nedostaje uporaba mobitela pod satom. Nakon proljetnih praznika posljedice korištenja mobitela u školi postale su ozbiljnije jer uključuju pravo učitelja da djeci privremeno oduzmu mobitel dok roditelj ne dođe po njega.

Ova promjena utječe na školski život svih učenika, no daje im priliku da se bolje usmjere na nastavu i lakše prate gradivo bez ometanja. Također, učenici se mogu opustiti i bez tehnologije te provoditi odmore na aktivniji i zdraviji način komunicirajući uživo.

Nika Ivošević, 7.a

PREDAVANJE U TJEDNU PSIHLOGIJE

Strah na prvi klik

Radionicu medijske pismenosti započeli smo sa školskom psihologinjom Tamarom Eskić koja nam je postavljala pitanja vezana za dječju sigurnost na internetu koja obuhvaća zabranu dječje pornografije i osigurava djecu izloženu internetu. Istaknula je pravila ponašanja prema vršnjacima s kojima komuniciramo u digitalnom svijetu, ali i u stvarnosti. Zaključili smo da trebamo paziti s kime razgovaramo i što preuzimamo s interneta. Ako se ipak dogodi neka opasnost, nju nikada ne trebamo rješavati sami, već se uvijek treba obratiti starijoj osobi koja će nam pomoći naći rješenje. Na satu su nam različite aktivnosti pomogle da bolje razumijemo ovu temu. Razgovarali smo o primjerima iz svakodnevnog života i iznosili svoja mišljenja o tome kako se ponašamo na internetu. Svatko od nas imao je priliku reći što misli i podijeliti svoja iskustva što je doprinijelo boljem razumijevanju problema. Odradili smo i jednu zanimljivu i poučnu aktivnost. Svi smo stali u liniju, a psihologinja nam je postavljala različita pitanja. Napravili smo jedan korak naprijed ako smo se slagali s izjavom koju je rekla. Pitanja su bila vezana za naše ponašanje: Bismo li pomogli nekome tko je u opasnosti? Bismo li zaštitili prijatelja i prijavili nepravdu? Na taj način smo mogli vidjeti koliko slično ili različito razmišljamo. Ova aktivnost nam je bila jako zanimljiva jer smo bolje upoznali jedni druge, ali i sami sebe. Također smo shvatili koliko je važno donositi dobre odluke u životu. Neki odgovori su nas potaknuli na razmišljanje i razgovor pa smo komentirali zašto smo napravili korak ili ostali na mjestu. Shvatili smo da ovakve radionice nisu samo prilika za učenje novih informacija, već i za razvijanje empatije, međusobnog povjerenja i boljeg razumijevanja sebe i drugih kroz razgovore i razmjenu mišljenja. Osjećali smo se slobodno u izražavanju svojih stavova bez straha od osuđivanja što je doprinijelo pozitivnoj atmosferi u razredu.

Elma Selimanović, 7.a

Pismo

Draga Antonela,
kako si? Nadam se da si dobro i da te ovo pismo zatiče u nekom mirnom trenutku s obzirom na to u kakvom brzom i prebučnom digitalnom svijetu živimo. Pišem ti jer često razmišljam o tome koliko se naš život, pogotovo dječji, promijenio zbog interneta, telefona i različitih video igrica. Često kada hodam hodnicima škole zateknem izrazito velik broj djece koja su fokusirana na ekrane svojih pametnih telefona. Vidiš li i ti to ponekad, događa li se to i tebi? Svi bez iznimke danas gledamo u ekrane pa sam se zapitala jesu li nam zbog toga odnosi s ljudima postali slabiji, površniji... Mislim da su ljudske veze posebno važne u ovom elektroničkom svijetu, premda nisam u potpunosti sigurna da svi to primjećuju, ali to ipak svjesno zanemaruju što predstavlja veliki problem i pogrešku. Svjesna sam toga da se i mi često dopisujemo i komuniciramo putem interneta, šaljemo videopisane, fotografije i ostalo, ali to ne može zamijeniti naše susrete uživo. Kada smo zajedno, to je u potpunosti drugačije, uvijek se smijemo, iskreno razgovaramo i najbolje razumijemo jedna drugu jer preko poruka nikada ne možeš znati kako se netko s druge strane ekrana osjeća, je li ozbiljan ili se šali pa tako može doći i do nesporazuma. Meni su baš posebni trenutci kada smo vani, družimo se, razgovaramo i kada igramo različite igre na otvorenom, pogotovo sada dok smo djeca jer te trenutke vjerojatno više nikada nećemo moći ponoviti. Također mislim da su ljudske veze neophodan dio našega života jer niti jedna video igrica ili društvena mreža ne može zamijeniti pravo, iskreno druženje i razgovor s pravim prijateljem kao što si ti. U digitalnom svijetu uvijek vidimo samo lijepe stvari i trenutke zato što ljudi uvijek objavljuju fotografije i videopisane na kojima su sretni i uživaju, ali s druge strane u realnosti i iza kamere često su nesretni zbog svojih problema. Kada vide takav sadržaj na internetu, mnogi pomisle kako njihov život nije dovoljno dobar, ali kada bi upoznali te osobe u realnosti, shvatili bi kako ni njihov život nije savršen. Ono što nas uistinu povezuje i zbližava su razgovor oči u oči i bliski međuljudski odnosi. Društvene mreže i videopozivi "olakšavaju" komunikaciju, ali često joj oduzimaju to nešto važno jer nedostaju oni sitni detalji koje vidimo i čujemo uživo kao što su ton i boja glasa, osmijeh, pogled, pokreti tijela kojima ostvarujemo onu istinsku ljudsku povezanost, bliskost i interakciju. Zato ne smijemo zaboraviti koliko su naši zajednički trenutci važni, sva sjećanja i uspomene, povjerljivi razgovori, naše šale ostaju s nama cijeli život i to je ono što čini naše prijateljstvo čvršćim i gradi nas kao osobe, a ne virtualni svijet. Mislim kako bismo još više vremena trebale provoditi zajedno bez telefona, u šetnji ili sportu na svježem zraku ili možemo samo sjesti na klupicu i pričati. Zato, draga moja prijateljice, uživo i te dragocjene sate utkamo u svoje najljepše uspomene. Šaljem ti puno pozdrava i javi se čim budeš mogla,
Tvoja Lana!

Lana Baković, 7.a

Pismo

Draga Lana!
Sigurno si se nekad upitala zašto su ljudske veze važne u digitalnom svijetu. Mislim da su ljudski kontakti još bitniji u svijetu digitalne komunikacije i veza. Internet i AI nikada neće moći zamijeniti osjećaj uzbuđenosti prije nego što te vidim nakon dužeg vremena. Kada te vidim uživo, stvarnu, ispred sebe, osjećam se ispunjenijom i sretnijom nego kada se samo dopisujemo preko društvenih mreža jer osjećaj nije isti. Istina, razgovaram s tobom i zajedno smo na neki način, ali kao da nismo. Nikad neću razumjeti zašto ljudi biraju biti odvojeni od voljene osobe i ne osjećati njihovu prisutnost skriveni iza ekrana. Kada sam uz tebe, kada mogu čuti tvoj smijeh, već tada se osjećam bolje. To mi digitalni svijet ne može pružiti. Digitalni svijet je koristan, ali nije toliko vrijedan kao što je tvoja blizina. Ti si jedina osoba koja uvijek zna kako se osjećam, koja prepoznaje male znakove mojeg neraspoloženja/ nepažnje i uvijek mi zna pomoći i nasmejati me kada mi je teško. AI možda ima utješne riječi i nekima pomogne, ali ne kao ti meni. Ti uvijek uspiješ pronaći baš one riječi koje trebam čuti da me oraspoložiš. Čak i male stvari koje radiš znače mi puno, više nego što će mi digitalni svijet i umjetna inteligencija ikada značiti, ali to nikad nije bilo upitno. S digitalnim svijetom nikada neću biti iskrena i otvorena kao što sam s tobom. Ti si osoba kakva treba svakome i drago mi je što si baš ti moja prijateljica. Digitalni svijet pun je laži, ali ti si uvijek iskrena, neki put na način koji nije lako čuti, ali znam da moram i da će mi pomoći čak i ako to ne mogu odmah prihvatiti. Kada nisi sa mnom, imam osjećaj da dio mene nedostaje, digitalni svijet taj dio ne ispunjava. Mislim da prijateljstva digitalnog svijeta uopće nisu prava prijateljstva jer ne poznaješ tu osobu. Ti znaš sve o meni, svaku moju dobru osobinu i manu, a kad bismo komunicirale samo putem interneta, ne bismo toliko znale jedna o drugoj. Ti si uvijek uz mene kada svi ostali nisu, razumijemo se i u šutnji, samo pogledima. S tobom i oni najteži dani budu bezbolniji. Isključivo ekranska veza ne bi stvorila ovakvo povjerenje i povezanost koju danas imamo. Možemo biti duže vremena odvojene, ali kada god se vidimo, odnos među nama će biti isti, tu sposobnost nema internet niti umjetna inteligencija. Svaki je dan ispunjen darovima tvojih toplih riječi, razumijevanja, smijeha i prisjećanja lijepih uspomena. Uvijek mi daješ motivaciju da budem bolja verzija sebe i da uvijek vjerujem u sebe i svoje sposobnosti. Ti si moja inspiracija zato što nikada ne odustaješ, daješ mi nadu i snagu u najtežim danima, vjeruješ u mene čak i kada mi moj unutarnji glas kaže da ne mogu i da odustanem. Ti si razlog zašto ja uvijek nađem tako važnu mrvicu povjerenja u sebe, samo zahvaljujući tebi ustanem kada padnem i pokušam opet. Kada bi me netko pitao, digitalni svijet i internet ili ti, svaki put bih bez razmišljanja izabrala tebe jer bih radije ostatak života provela bez interneta i digitalnog svijeta nego bez tvoje blizine.
Beskonačno te voli Antonela!

Antonela Knežević, 7.a

KONFERENCIJA CUC 2026.

Umjetna inteligencija ušla je u škole Nove studije dokazuju da AI smanjuje sposobnost učenja.

Središnja tema konferencije CUC 2026: AI bez iluzija koja je održana od 15. do 17. travnja u Rovinju bila je sagledavanje prednosti i nedostataka AI kako bi se njezina primjena u obrazovanju razvijala na odgovoran i učinkovit način. U organizaciji CARNET-a okupilo se oko tisuću učitelja, nastavnika, znanstvenika i stručnjaka.

AI je prisutna u učionicama, učeničkim domovima i pripremama za nastavu. Kroz CARNET-ov projekt BrAln MZO integrira AI u škole čime je Hrvatska odlučila preuzeti kontrolu nad vlastitom digitalnom budućnosti. - Škola budućnosti treba biti kreativna i sigurna. - rekao je ministar Fuchs. Uvode se i digitalne svjedodžbe maturanata u svibnju 2026. Ravnatelj CARNET-a Hrvoje Puljiz pojasnio je da će se tiskane i dalje izdavati, a digitalne i fizičke koristit će se paralelno i imat će jednaku pravnu valjanost.

Na konferenciji su predstavljene smjernice za odgovornu primjenu AI u osnovnim i srednjim školama s naglaskom na zaštitu privatnosti, razvoj kritičkog mišljenja i sprječavanje e-nasilja.

Kakav je odnos učenika i učitelja prema AI u sadašnjem trenutku u našoj školi, saznali smo u anketi koju smo proveli u travnju. Iz odgovora mladih i neiskusnih te onih starijih iskusnijih možemo iščitati generacijske razlike u uporabi umjetne inteligencije u svakodnevnom životu, posebno u obrazovne svrhe. Odgovori jasno pokazuju da se AI često koristi i da su mladi nesvjesni njezinih nedostataka što potvrđuje da je neodgovorno i bez kontrole koriste (kao i ostala tehnološka čuda). O posljedicama ne znaju mnogo i nisu svjesni negativnih djelovanja tehnologije.

Nove studije dokazuju da AI smanjuje sposobnost učenja. Korištenje AI za osnovne kognitivne zadatke može oštetiti intelektualne sposobnosti osobe nakon samo 10 min! Ako se takvi učinci akumuliraju tijekom mjeseci i godina korištenja AI, mogli bismo stvoriti generaciju učenika koji su izgubili sklonost produktivnom radu bez tehnološke podrške, navodi se u izvješću. Još jedna studija Massachusetts Institute of Technology (MIT) pokazala je da oni koji su koristili Open AI-jev Chat GPT za pisanje eseja često nisu pamtili ili prepoznavali svoj tekst. Ta studija navodi da AI uzrokuje fenomen nazvan "kognitivni dug" koji s vremenom smanjuje učinke učenja. Ljudi će vjerojatno odustati nakon korištenja AI jer očekuju trenutne odgovore i uskraćuju im iskustvo samostalnog rješavanja izazova, otkrila je studija. Korištenje AI promijenit će percepciju o tome koliko bi čovjeku trebalo da uspješno izvrši zadatak, a kao rezultat toga, rad bez pomoći osjećat će kao napor. Tehnologija uklanja "produktivnu borbu" koju ljudi razvijaju pri rješavanju problema što otežava održavanje tog znanja. Istraživači predlažu da se AI gradi s dugoročnim ciljevima na umu, što znači da bi mogla znati kada ne pomoći korisniku (slično mentoru koji usmjerava učenika s poteškoćama, ali ne rješava problem umjesto njega).

školski novinari

DRUŠTVO I MLADI

Zabrane društvenih mreža mladima

Pomažu li pravila ili stvaraju probleme?

David Babić, 7.a

Zabrane društvenih mreža mladima česta je tema o kojoj se danas govori. Odnosi se na korištenje mobilnih uređaja i društvenih mreža kao što su Snapchat, Tiktok i Instagram.

Hieroglyph/UNICEF

Mnogi stručnjaci upozoravaju da predugo korištenje društvenih mreža može loše utjecati na zdravlje mladih. Djeca se često uspoređuju s drugima što može dovesti do lošeg raspoloženja, stresa i nesigurnosti. Također, na internetu se mogu susresti s neprimjerenim sadržajem ili internetskim nasiljem.

Mladi na mobitelima Foto: Canva

Roditelji i škole uvode pravila radi sigurnosti. Neka pravila pomažu u sprječavanju predugog korištenja društvenih medija. S druge strane previše zabrana stvara nezadovoljstvo te se mladi žale.

Većina se slaže da društvene mreže same po sebi nisu loše, ali da ih treba koristiti umjerenom i pažljivo. Razgovor, pravila i razumijevanje mogu pomoći mladima da internet koriste na siguran i koristan način.

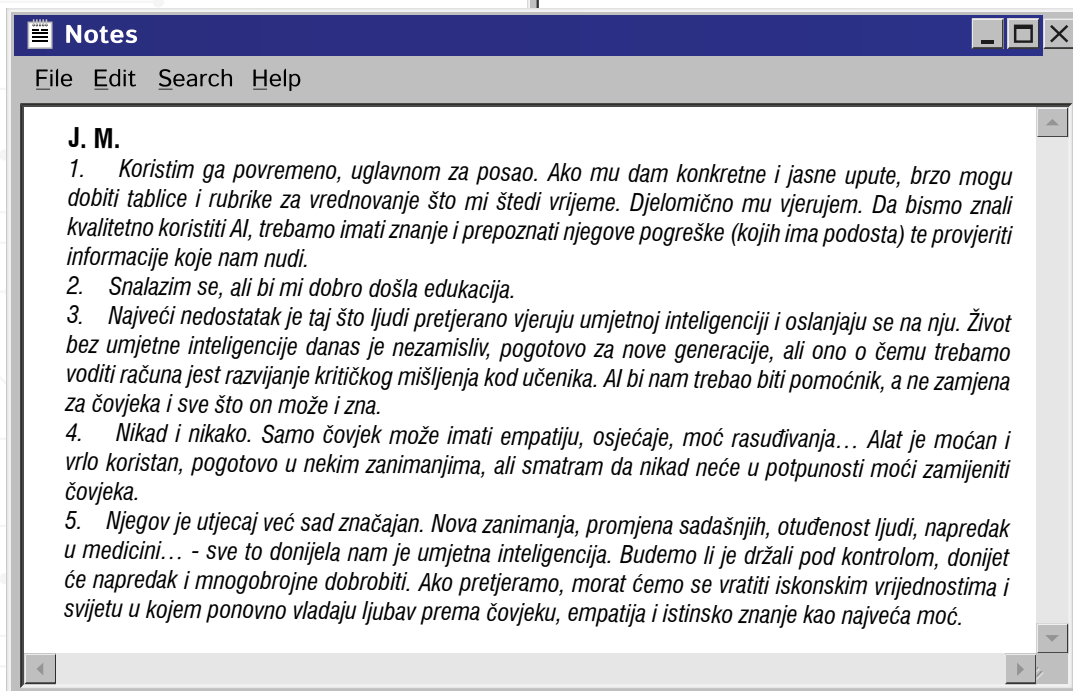
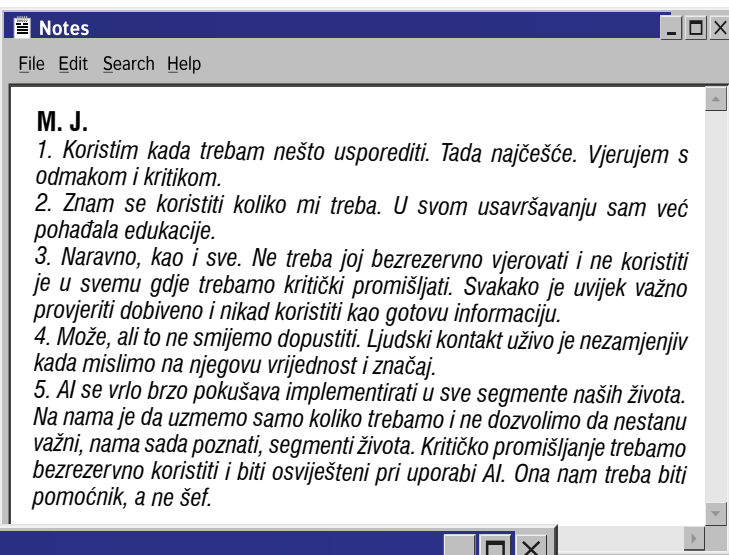
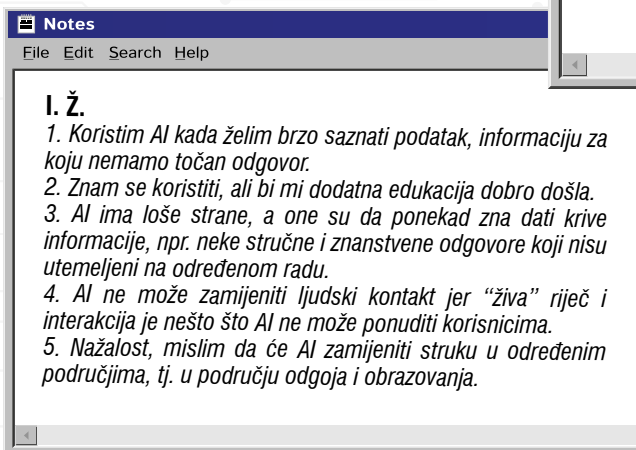
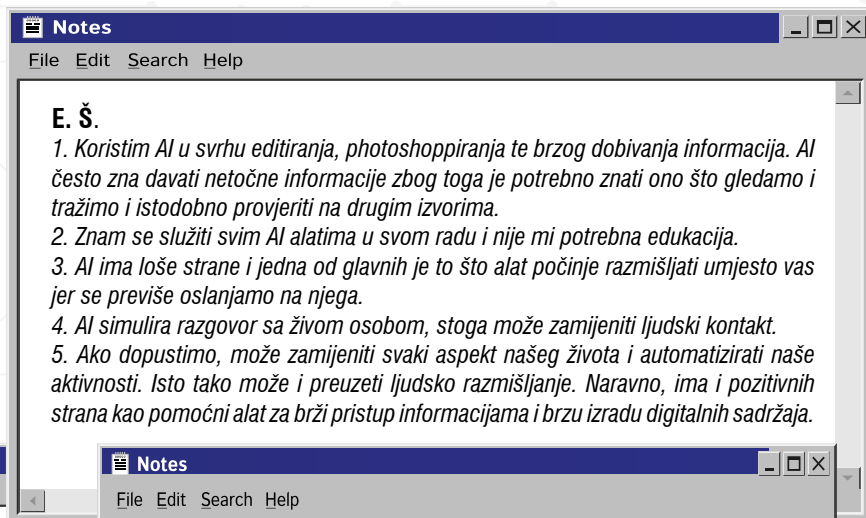
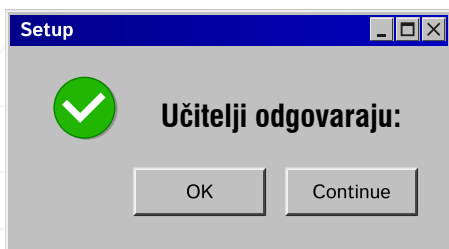

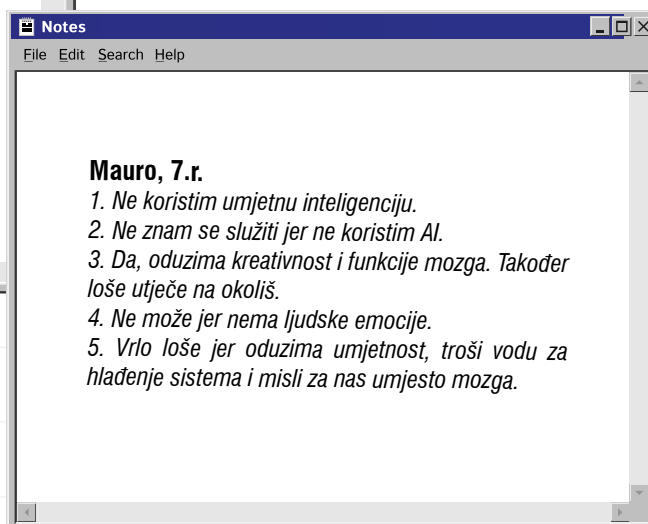
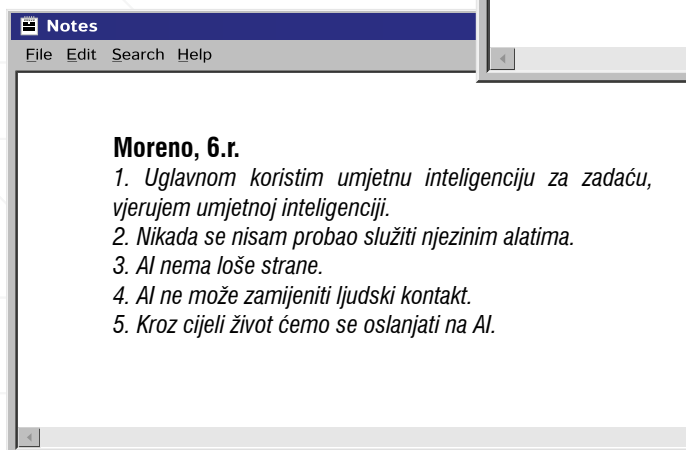
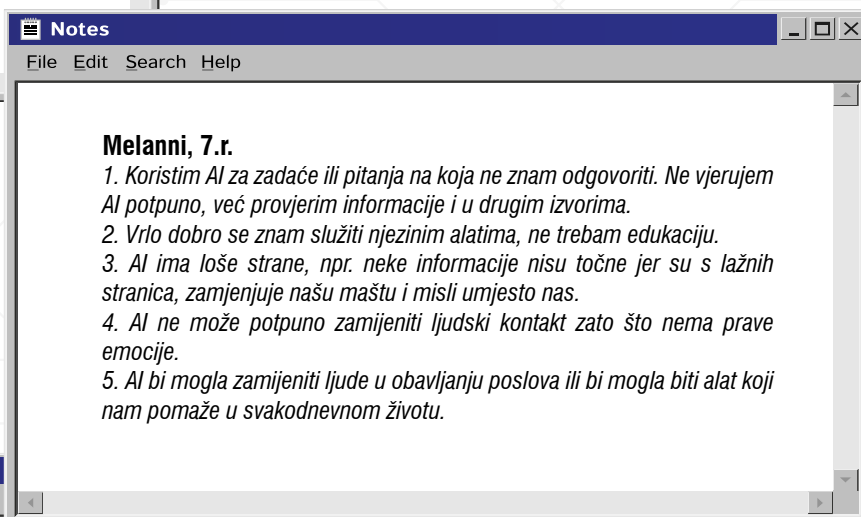
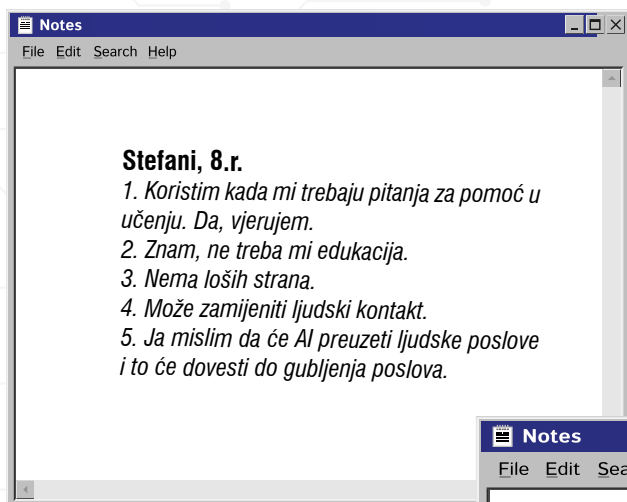
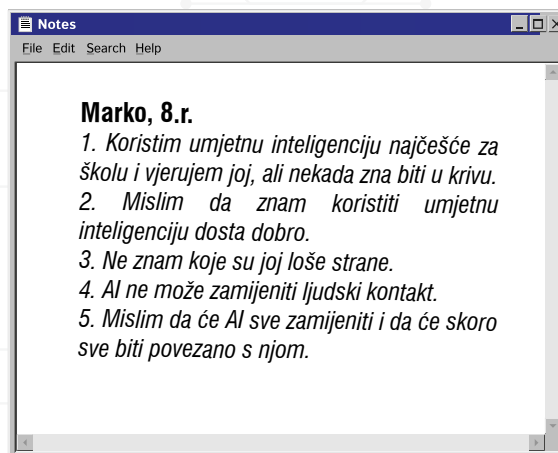
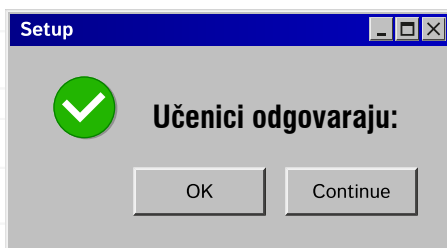
STAVOVI UČITELJA I UČENIKA O UMJETNOJ INTELIGENCIJI

Provedena je anketa među učiteljima i učenicima o korištenju umjetne inteligencije i njezinih alata u obrazovanju i svakodnevnom životu.

Odgovorili su na sljedeća pitanja:

1. Koristite li umjetnu inteligenciju i u koje svrhe? Vjerujete li AI?
2. Zna li se služiti njezinim alatima u svom radu ili trebate edukaciju?
3. Ima li AI loše strane? Navedite koje.
4. Može li AI zamijeniti ljudski kontakt?
5. Kako će AI utjecati na naš život i budućnost?

NAŠE „ČA”

Va mojimu kraju

Va mojimu kraju,
smih dičice se čuje,
po polju biže
i igraju se.

Spred crikvice,
tičice kantaju,
va krošnjami starih hrasti.
srne pasu travu
i nikiga se ne boje.

Si se poznaju,
na kafe pridu,
povidaju i marinjaju.
nonice va polju kopaju,
muški pile i se po drvi diši.

Pred kuću stojin,
se se zeleni,
puli stare jabuke
moj mačak sidi.
Sunce kroz grane sviti,
srce mi se smije.

Karla Šebelja, 8.a

Elena Prskalo, 2.c

Moj kraj

Va mojen kraje
poveda se ča,
i z ten se
jako dičin ja!

Lepi moj kraju
volin te ja,
zavavek va srcu
nosit ču te znaj!
Lori Turina, 3.b

Luna Vulić, 3.c

Jubav je...

Jubav je kad srce
se brže tuče,
a pot z ruki teče.

Usta se se više
smeju,
obrazi črjeneju,
a metujići va
trbuhe tancaju.

Jubav je ime ko
na kušine sanjaš
i tajna ka je va
srce zavavek
zapisana!
Zara Načinović, 6.a

Zvezda

Kad zvezdu
na nebu
ka trag pušćuje
vidin,
stisnen se
jako i
žeju
zamislin.

Loren Kostelenski, 2.b

Ča je zavičaj?

To je najlepče mesto na svete,
kraj kade san rojena
i na kega mislin,
kamo got gren.

Niš ni lepče nego
kad sunce zad Učku zahaja
i njigova sena
kvarnersku valu obahaja.

Va mojen kraje
sakakoveh nemotarij se najde,
a si najviše volimo
kad nas Pust obajde.

Moj kraj jugo umiva,
a bura ga suši.
To zeleno i plavo
del je moje duši.
Melani Filčić, 6.d

Lena Stojak, 7.d

Zgodna zima

Po snegu se sanjkamo,
a po lede kličemo.
A ja, vreme je i doba zvončareh
da pohajaju po seleh.

Hod te se igrat van,
aš ni senga saki dan.
Deca se oteju igrat po vane,
a vi blejite va te ekrane.

Zima je jedna od najlepših godišnjih dobi,
aš se va njoj zbiva puno zgodi.

Mauro Paoli, 4.e

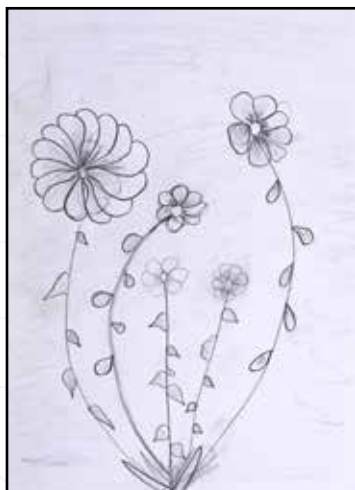
Katarina Jugo, 4.c

Nedija

Naša užanca j'
saku nediju
za obedon
za stol sest
i si skupa
prijatno si reć!
Elenora Karalić, 2.b

Lea Strehovac, 2.c

Lucija Glavota, 1.d

Marčena bura

Rožice su procvale, tići zakantali.
Leh ča je proleće zadišelo
marčena bura se j' pomela,
tancat ni fermevala,
sneg i daž je prnesla.
Deca skaču, smeju se, vrišču,
a rožice se jena va drugu stišču.

Bura je najzada pomolala,
spuhala se j' i zadihala,
teško zdiše.
Sunce va čas zad oblaka zijde
i se brige zajeno zbríše!
Rožice su glave zdigle,
sreća va zraku lepi dan riše.
Vito Lučić, 5.b

Moj nono

Moj nono i ja
vela smo priatela dva.
On me semu dobremu vadi
i da se naše staro ne pozabi,
a najviše volin kad me po glavi pogladi.

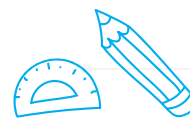
Hvala ti nono na saken bonbone
i lepoj besede.
I volin te najviše
na celen svete.
Lori Turina, 3.b

Mikula

Zvon zvoni,
nazvanja
Mikula se javja.
Barke su prišle z Rike
judi veli i mići
teku, teku,
riva se puni,
barke se ziblju.
More nosi nade, molitve, misli
na onih ki su šli na vijaj
ki se nisu vrnuli
ki će se vrnut
i ki će tek krenut na težak put,
put pomoračkega života
put ken već dugo kroči i moj tata.
Sveti Mikula, čuvaj ga.
Petra Robotić, 8.a

Korina Crnjak, 4.d

Proljeće

Proljeće je prišlo
va moje selo.
Rožice cvatu,
a pčele sok piju.
Kantaju tići
još dok su mići.
I deca se igraju,
z balun se balaju.
Priroda se budi
i veseli su judi.
Jakov Žunić, 5.b

Moj zavičaj

Uski su klanci, kamik se tajni zna
va njin je zapisana prošlost sa.

Pod škurami se skriva
saki spomen ča mi va srce biva.

Uliki stare šapću i govore,
pridi doma va mesto svoje!

Kada se vetar najadi i zalula škuri,
more va Drage kanat kanta va čast buri.

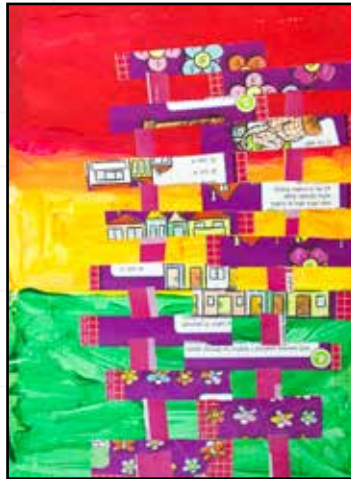
Uboka tiho pod stenun spi.
pamti si koraki i tajne pasaneh dni.

Visoko nad semi Trebišće stoji
kade Perun semi vreme kroji.

Mošćenice moje, zgor mora stoje
i stoljećima se ninega ne boje!

Zdola Uški je srce moje, tu je moj mir.
Moj kraj me vraća sebe – kako stari vir.

Leonora Jakovašić, 8.e

Jan Lajić, 4.a

Volin svoj kraj

Puno njih je o njemu lepo pisalo
pa je mene malo ostalo.
Napisat ću kako znan
zač je najlepši
moj kraj.

Pustili su nan naši stari
gromači, šterni i kalići.
Kapelice putići krase
ki po dolceh i lešinah hode.

More naše plavo,
lanterni, mulići i plaži
najlepše su od seh bandi sveta.

Mošćenice, Veprinac i Kastav
stari gradi na bregeh
krase celi naš kraj.

A zgora njih Uška se smeje.

Helena Vuić, 6.b

Proleće

Proleće je prišlo,
sunce nas topli,
prve rožice diše i se okol nas sveti.
Tići kantaju, zbudi nas njihov glas,
budi se znova priroda, veseli nas.
Čuki i racenti tancaju okol kuće,
kosić se z mačkun igra i cvrkuće.
Deca kuntento teču z kuće van,
najraji bi da ferije duraju mesec dan.

Frano Lučić, 7.b

Mara Milić, 6.b

Valentina Janković, 3.b

Halubajski zvončari

Halubajski zvončari gredu i hode.
Tancaju i piju.
Neki si samo delaju maškare i bačuki.
Delaju i budućnost mićen zvončarićen!
Zvone za pust.
Njih komandant pazi i vodi.
Deca ih gledaju i smeju se.
Kada zvončari pridu doma su umorni,
al reču: ISPLATI SE!

Naomi Jerković, 4.c

Škola

važna, posebna, obvezna
učenje, pjevanje, čitanje
volim ići u školu
znanje

Natali Turudić, 2.a

Tia Kamenjašević, 3.e

KAD NARASTEM SVIJETE, BIT ĆU DIJETE

Trag sreće

Oduvijek volim blagdane jer je tada u našoj kući najviše radosti, obitelj je na okupu, drvce okićeno, kuća je puna kolača i darova koje otvaramo na božićno jutro. Ne znam koliko ljudi pamte događaje iz najranijeg djetinjstva, ali ja jedan itekako pamtim. Imala sam nepune četiri godine, a moj brat tada još nije bio rođen.

Na badnje jutro probudilo me zvono s ulaznih vrata. Tata je otvorio, a poštar tražio mene. Raščupana sam došla do vrata, a on me upitao: „Jesi li ti Ira Brkljača?“ Začudeno sam promucala: „Jesam!“ pa preuzela veliki paket uz kratko: „Hvala Vam.“ Uz tatinu pomoć dovukla sam ga u dnevni boravak pa otvorila. Od cike i smijeha tresla se kuća. Mama, tata i teta oduševili su se mojom reakcijom. Svaka nova stvar koju sam vadila bila je popraćena vriskom. Na vrhu paketa bila su dva mala i dva velika plišana Lino medvjedića. Trčim, nosim jednoga teti, drugoga mami. Onda vadim Lino jastučić pa mekani, bijeli zamotuljak. Tata uzvikne: „Vidi ovo!“ i dok odmotava dekicu na medvjedića, nastavlja: „Tko ti ovo šalje?“ Ja ga ne slušam! Skačem, veselim se, vadim slatkiše i trčim u sobu ostaviti plišance. Onda počinjem tražiti ime pošiljatelja. Uzalud!

Dugo su me u obitelji zafrkavali da je paket poslao medvjedić Lino, a u stvari je to bio moj voljeni tetak. Teta je sve znala pa je snimila video koji dan danas rado i često gledamo. Nije to najskuplji, ali meni je to najdraži dar koji sam ikada dobila! Jednom kada odrastem i prisjetim se tog trenutka, probudit će dijete u meni!

Ira Brkljača, 7.e

Taisiia Kovalkova, 4.d

Lucija Jerić, 8.a

To se nikad ne zaboravlja

Božić je. Sve je tiho, nitko nije budan osim mene. Jedva sam čekala taj dan jer mi je mama rekla da za Božić ima poseban dar.

Ležala sam u krevetu i razmišljala o tome. U glavi su mi se motale misli. Odjednom osjetila sam neki potres. Malo me zabrinjavalo jer je trajalo jako dugo. Kada se sve smirilo, čula sam kopita kako hodaju po krovu. Malo sam se uplašila, ništa mi nije bilo jasno. U neočekivanom trenutku ispred mene se pojavio Djed Božićnjak. Mislila sam da sanjam, ali nisam. Rekao mi je: „Dođi sa mnom, dijete, već kada si budna tako kasno, hajde!“ Bila sam jako vesela i prestala sam razmišljati o maminom daru. Ovo je puno bolje. Vozila sam se u saonicama iznad oblaka i nosila poklone ispod bora. Pomagala sam, jako to volim! Kada smo završili, rekla sam mu: „Hvala Vam puno!“ Nasmiješio mi se i odnio me u krevet. Rekao mi je: „Ho, ho, ho! Sretan Božić!“ i pljesnuo. Odjednom, zaspala sam. Čim je svanulo jutro, mama me probudila i rekla da idemo u božićni studio. Ondje sam se slikala s Djedicom. Namignuo mi je i šapnuo: „Nemoj nikome reći našu malu tajnu!“

Ovaj Božić će biti nezaboravan, zauvijek ću ga pamti. Sada još više vjerujem u njega.

Mia Mohorovičić, 5.e

Valentina Janković, 3.b

Osmijeh

Moj osmijeh je kao sunce
Velik kao kuća prava.
Od njega raste sreća
i svaka je sretna glava.

On je kao slatki bombon
što se na licu skriva.
Kad ga nekom dam
svako dijete uživa.

Eni Kostadinović, 3.c

Natali Turudić, 2.a

Pjesma za svu djecu svijeta

Ima jedna pjesma,
ritam te pjesme već postoji,
ona žubori, žubori.
Radost se u njoj krije,
a dječje lice se smije.
Nada otvara vrata
za prestanak rata.

Melodiju te pjesme znaju djeca svih boja.
Bila pjesma brza ili spora,
znaju je djeca sa svih gora.
Ta pjesma je i moja i tvoja.

Dok u rukama svijeta rat traje,
i svijet ratu prednost daje.
Dok neka djeca mole za hranu,
neka svoje slobodno vrijeme provode bezbrižno na ekranu.

Kad bi svijet bio bez rata,
svakog bi srca bila otvorena vrata.
Tada ne bi bilo straha,
svijet bi od ljepote ostao bez daha.

Kad od radosti vladaju dječja srca,
srce dječje otvori jedna mala vrpca.
Sve se može,
kad se dječje misli slože.
Smijeh se poljima širi,
dok sreća iz grma viri.

6.a (Razred je u skupinama pisao pjesmu.)

Sergej Milovanović, 3.e

Moj mačak

Imam mačka
žute boje,
voli ga
srce moje.

Mačak mijauče
po cijeli dan
ako ne može
iz kuće van.

Kad ga mazim
on prede,
ali to je znak
da mu se jede.

Petar Meštrović, 2.b

Recept za bolji svijet

Za svaki kolač trebate uputu
dobro pročitati nekoliko puta.
Za bolji svijet treba ih više
jer na ovoj kugli puno ljudi diše.

Važno je da loše sastojke bacite u smeće,
to vam niti jedno dijete htjeti neće,
pogotovo zlobu, pohlepu, ljubomoru i ljutnju
jer među ljudima rade pomutnju.

Najviše ljubavi, više negoli stane na vagu,
pomiješajte s dobrotom i dobit ćete snagu.
Ali nije sve u ljubavi – i raditi se mora,
samo da se često ne mora kod doktora!

Najbolji su začini strpljenje i suosjećajnost,
pospite u većoj količini i ljudsku solidarnost.
Ipak, ovaj kolač vam možda neće uspjeti
ako se u zraku dječja ljubav ne osjeti.

Lorena Knezović, 5.b

Rita Miškulin, 2.a

Škola

U školu kad kreneš
da slova i brojeve naučiš,
upoznaš učitelje i prijatelje nove.
Škola je nešto što
voliš ili ne voliš.

Ipak je škola potrebna svima,
jer škola najveće znanje ima.
U školi naučimo puno toga
I zato možemo reći:

Učiteljice draga, od srca veliko hvala.

Karolina Pranjčić, 4.b

Tea Ban, 4.e

Prijateljice iz djetinjstva

Sada dok smo male, zajedno jedemo fritule,
a kada odrastemo ganjat ćemo titule.

Igramo se princezice, tako smo i postale frendice,
najbolje prijateljice koje zajedno jedu knedlice.

Igramo se školice pa malo slažemo police.
Dok na ledu nosimo klizalice, na livadi ližemo lizalice.

Dok je treniram ples i radim hop-hop-hop,
ti treniraš košarku i zabijaš koš-koš-koš!

Zajedno ćemo putovati do posljednje zvjezdice,
nas dvije, najbolje frendice.

Melani Milekić i Ajlin Djedović, 4.d

Učiteljica koju pamtim

Kroz sve ove godine školovanja, imala sam puno učitelja. Svaki od njih iza sebe ostavlja neku drugačiju priču. Uvijek mi se od svih isticala jedna profesorica.

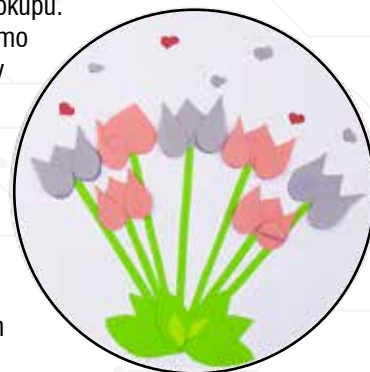
U učionici s njom uvijek sam se osjećala sigurno, baš kao da smo svi jedna velika obitelj na okupu.

Nikada tu nije bilo neke napetosti. Zato sam uvijek osjećala kako ta naša učionica nije bila samo mjesto učenja pojmova potrebnih za taj predmet, već i savjeta koje su nas gradile kao osobe, kakav ćemo pogled imati na svijet i neke situacije dok budemo odrastali. Kada bismo pogriješili, znala je to pretvoriti u nešto iz čega možemo naučiti, s njom sam uvijek imala osjećaj da je u redu biti ono što zaista jesmo. Ona je „samo“ profesorica, ali u mojim očima ona je uvijek bila i više od toga. Bila je netko tko bi uvijek slušao, bilo da je riječ o našim osobnim problemima koje nas muče ili nečemu drugom, uvijek smo joj se mogli povjeriti, baš kao da imamo privatnog psihologa. Nekada mi je izgledala kao odvjetnica.

Koliko god smo bili loši, neposlušni i nekada nismo zaslužili podršku, uvijek bi stala uz nas i riješila ono što je izgledalo nemoguće. Pogotovo nas je uvijek znala od srca nasmijati, kao da smo u našem malom svijetu gdje imamo šale koje samo mi razumijemo.

Takve učitelje najviše pamtim. Oni ne ostanu zapamćeni po gradivu koje su nas učili, nego po tome kako su se odnosili prema nama. Moja najdraža profesorica me naučila da dobra riječ i razumijevanje vrijede više od svake ocjene.

Emili Petković, 8.a

Klara Tomić, 4.b

Trenutak uspomene

Naša volta,
mjesto gdje vrijeme staje.
Zvuk tenisa i smijeha
u zalazak sunca uronjen.

Djeca smo, bez planova i briga
svaki dan nam je dugačak kao vijek.
Dok pakiram knjige i misli
tražim u tim danima lijek.

Sutra je sve novo i zgrade su veće,
čekaju me novi hodnici i lica strana.
Novi početak, a ja se pitam:
je li ovo kraj sunčanih dana?

Hoćemo li se ikada opet naći
bez gledanja na sat, bez obaveza?
Ili će nas novi ljudi
na neke nove ceste odvući?

Čuvat ću naše uspomene
u srcu ću ih sakriti,
one su sada dio mene
i u vama će uvijek biti.

Leonora Jakovašić, 8.e

Tana Juričević, 7.e

Zmaja sam vidio
Mamu sam pozvao
A kada se on probudio
Ja sam pobjegao.
Ivan Brkljača, 3.e

Kasnim u školu

Polako se budim i već trčim.
Trčim, bježim, u školu kasnim.
Tajming sam fulao.
Praznog trbuha u školu krenuo.
Samo sam zijevao.

Na satu mom se lijepo vidi, nije fake, moj
sat je ispravan, 7:56.
U školu pješke,
bit će teško na vrijeme.
Auti u koloni,
krkljanac pravi,
samo još autobus fali.
Autobus bio velik il' mali,
nigdje u gužvi ne bi stali.

Učenici se pred školom tiskaju.
Sve knjige za ponavljanje listaju.
Na ulazu učenika sto,
ali nigdje svoje iz razreda ne vidim.
Što je prvi sat ?
Trčim na prvi, pa na drugi kat.
Sve više kasnim na svoj sat.

Pa naravno tjelesni je,
a ja se gubim u školi dok velika dvorana
čeka.

U njoj se već mojeg razreda čuje jeka.
Za idući put znam,
da moram prije 22 utonut u san.

Marko Škeva, 6.a

Mija Blažević, 4.a

Čudovišna kiša

Jednog popodneva moji prijatelji i ja pričali smo u parku strašne priče. Lovro nam je rekao da kisele kiše nastaju od otrovnih plinova iz tvorničkih dimnjaka. Rekao je da kad pada kisela kiša na oblaku čudovište plače. Dok smo pričali, počela je padati kiša. Lovro i ja smo se junačili i hodali po kiši, a ostali su se sakrili pod krovove kuća. Sljedećeg sam dana bio crven kao krumpir. Dobio sam temperaturu i razbolio se. Sestra mi je rekla da izgledam kao čudovište.

Matias Vidaković, 3.e

Dan kad sam se osramotila

Ja sam jedna savršena djevojčica. Uvijek napišem zadaću na vrijeme i što je najbitnije - nikada se nisam osramotila. Do toga dana...

Imala sam predstavu u školi. To je bio prvi put kada sam zapravo imala tremu prije nastupa, ali čim me uhvatila trema, uhvatio me i strah. U tom svom strahu nešto sam shvatila: ja uopće ne znam tekst! Pokušavala sam progovoriti barem jednu riječ teksta, ali nije išlo. Predstava mi je kretala za deset minuta, a ja ni riječi nisam znala. Uzela sam tekst i pročitala ga tri puta dok sam se vozila prema školi. Od toga čitanja zapamtila sam dvije riječi: „Ajme, užas!“, ali nisam znala kada to trebam reći. Stigla sam. Tresla sam se kao da me grom pogodio. Nikada prije nisam osjećala takav strah. Bilo je vrijeme da stanem na pozornicu. Gluma je počela, a ja još uvijek nisam znala ni riječi. Prijateljica me pitala: „Ti se sviđa?“ Ja nisam ni poslušala pitanje, samo sam rekla dvije riječi koje sam zapamtila: „Ajme, užas!“ Čula sam cijelu dvoranu kako mi se smije. Prijateljica mi je rekla da sam trebala reći: „Kako lijepo, gdje si je nabavila?“ Tresla sam se od spoznaje da sam se osramotila. Skoro sam i suzu pustila, ali onda sam shvatila da sam pogriješila i da ne smijem još jednom. Smirila sam se i odlučila pratiti tekst i odgovarati iz glave. Ta taktika mi je uspjela i predstava ja završila bez problema.

Shvatila sam da nitko nije savršen i da svi griješe. Nije dobro biti previše samouvjeren jer ti se dogodi nešto slično ovome što se meni dogodilo.

Kala Kurelić, 5.e

Jelena Delač, 3.e

Obična ja

Sanjiva, stidljiva –
Kao da sam nevidljiva!
U sportu samo medalje za
sudjelovanje,
Tješe me – bitnije je obrazovanje.

U dnevniku ocjene šarolike,
Ne ubrajam se u najbolje učenike.
U svemu prosječna,
Ni u čemu odlična,
Pa ja sam potpuno – obična!

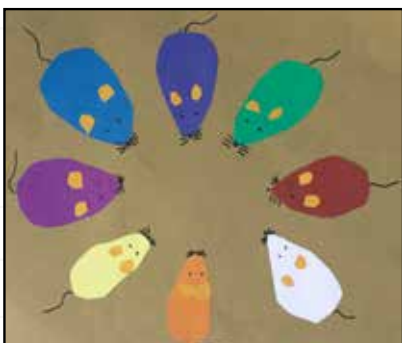
Sumnja me u sjeni tiho prati,
Al' iskra se u meni glasno inati.
Ljubav prema sebi i samopouzdanje
Jer ja ne vrijedim manje!

U mom srcu sjaj se skriva
Svaki osmijeh moju snagu otkriva.
Kad nastupe mračni, teški sati,
Cijelo moje biće od ljubavi se zlati.

Kad pomislim da nisam dovoljna,
Dignem glavu i odlučim biti odvažna.

Znam – nisam idealna,
Al' sam iskrena,
Svoja, posebna,
I baš zato – savršeno obična!

Romina Kućan, 5.e

Eleonora Karalić, 2.b

Home story

(hrvatsko-engljeska pjesma)

Ja volim čitati mange,
a mama kaže: „Voliš mango, zar ne?“
Moj favourite lik je Rengoku Kyojuro,
kad je umro, plakala sam, for sure!
Mama kaže: „Blow your nose, ajde sad,“
a ja kažem: „Neću, jer sam too sad.“
Od tada sam totalno obsessed,
imam figures — full impressed!
Imam i plushie, soft i sweet,
kad ga vidim, srce mi skipa beat.
Sad volim singati songs o njemu,
osjećam njegovo prisustvo u svemu.
Ponekad želim da je Rengoku real,
Al' on živi u story I feel.
Pravim se da su alive figurice
pa pjevam ispred njih kao i druge djevojčice.

Riana Banjac, 5.e

**Rad je nagrađen na
Hrvatskom dječjem festivalu.**

Naomi Jerković, 4.c

Dolutala maca

Jednog ljetnog dana dok je moja mama bila na balkonu, ugledala je malu macu ispred zgrade. Pozvala me je da ju vidim. Otrčala sam do mace i odnijela joj hrane. Ona me pratila do kućnih vrata. Zagledala sam se u njene šare i dala joj ime Flekica. Jako mi se svidjela. Pitala sam mamu možemo li ju udomiti. Mama je rekla da možemo ako se zadrži oko naše kuće duže od 3 dana.

Nakon trećeg dana udomili smo macu jer ju nitko nije tražio. Flekica je postala naš kućni ljubimac.

Jelena Delač, 3.e

Učitelji koje ću pamtiti

U mislima ću se sjetiti vas,
i kad odem iz škole.
Nadam se da ćete i vi pamtiti nas,
jer vas svi puno vole!

Svaka vaša topla riječ znači,
kao da je san.
Čak i kad nam se u glavi smrači,
uvijek nam popravite dan!

Ostvarite svaku našu želju,
i za nas se trudite,
iako nekad nije lako,
takvi i dalje budite!

Teško je i vama nas učiti,
i zato nam je žao,
ali nas uvijek uspijete naučiti,
kako bi svako od nas nešto znao.

Učitelji dragi, hvala vam svima,
za svaki dan proveden s nama,
pamtit ćemo vas znajte svi.

U srcu našem zauvijek ste vi!

Lara Idžan, 8.d

TAMO GDJE JE DOM

Moje Viškovo

Na brežuljcima Primorja
moje Viškovo se njiše,
tu kuće stoje čvrsto,
a zelenilo svuda diše.

Ulice su pune igre,
djeca trče, veselje traje,
svaki kutak ovog mjesta
moje srce dobro poznaje.

Kad zazvone naši zvončari,
u selu se radost stvara.
A kraj crkve što visoko stoji
tu je fešta prava.

Zato čuvam svoj zavičaj.
U srcu ga nosim stalno,
Viškovo je mjesto drago
tu se uvijek osjećam sjajno.

Sara Jurić, 6.b

Jelena Delač, 3.e

Mama

Mama ti si lijepa kao cvijet
i voliš putovati kroz svijet.
Volim jesti tvoj kolač od sira
dok me učiš kako u glavi napraviti mira.
Savjete dobre daješ,
ali zadatke iz matematike najbolje zadaješ.

Mama sa smijehom uvijek dolaziš ti,
a najviše se s tobom volim maziti.
Znaj da jako puno volim te
jer sve je lakše kad imam tebe.

Lea Khoury, 4.e

Petra Zupčić, 2.e

Slavonija

Oh, lijepa li si Slavonijo,
suncokreti i polja uljepšavaju ti kraj.
Kad ulazim u tvoja mala sela,
dolazim do sreće i veselja.

Dok sjedim na bali sijena,
razmišljam o žitnim poljima
i lijepim konjima.

Oh, lijepa li si Slavonijo,
ti si mi drugi dom
i zauvijek ćeš ostati u srcu mom.

Ivano Lavrek, 4.c

Amber Tus, 4.e

Majčin zagrljaj

Zagrljaj moje majke
pun je ljubavi i topline
on je lijek
za sve što me brine.

Kad sam tužan
tu je da me smiri,
dok njen osmijeh i nježna riječ
sve u meni miri.

Moja sreća je i njena,
jer u njoj gori ljubav neizmjerana.

Majčin zagrljaj
sigurna je luka
od svih životnih muka.

Sretan je svatko tko majku ima
jer zagrljaj taj ne može se opisati
riječima.

David Kovačević, 6.d

Moj tata

Moj tata čovjek je snažan,
meni on jako je važan.

Tata veliko srce ima
i često me u zagrljaj prima.

Kad vozimo bicikle onda sam sretan,
tata me uči da budem spretan.

Uz njega ni šetnje šumom se ne bojim,
na tribinama NK Rijeke s njim ponosno
stojim.

Na natjecanju kada slavimo medalje sjaj,
tati uz osmijeh skočim u zagrljaj.

Uvijek potrčim kada dođe na vrata,
jer najsnažnije me zagrlji moj tata.

Goran Frlić, 6.b

Dora Čelik, 2.e

Moja mama

Moja se mama zove Sanja i uopće ne znam koliko ima godina. Srednje je visine i sportske građe. Bujna kosa joj je smeđe boje i najčešće svezana u rep. Ima smeđe oči, lijep nos, mala usta, ali uvijek velik osmijeh. Voli se odijevati moderno. Pametna je i voli pomagati. Dostavlja pakete. Voli igrati društvene igre. Jako dobro kuha. Jako sam sretna kad smo zajedno. Obožavam provoditi vrijeme s njom!

Natali Turudić, 2.a

Moja najdraža osoba

Moj tata ima 38 godina. Srednje je visine. Njegovo lice je okruglo sa smeđim očima i kratkom smeđom kosom. Ramena su mu široka i snažna, a ruke dugačke i radišne. Najčešće nosi trenirke. Ponekad obuče i traperice, ali trenirke su mu najdraže. Moj tata je vrlo zabavan. Voli se šaliti i jako puno smijati. Kad se tata smije, cijela kuća zvonit. On radi po cijele dane, ali uvijek ima vremena za igru sa mnom. Tata je dobar i voli svoju obitelj. Kad je tata tu, sve je juhuhu!!!!

On je najbolji tata na svijetu!

Marija Bartolović, 2.c

Natali Šimić, 4.c

Moja baka

Danas ću opisati moju baku Ružu. Ona ima sedamdeset pet ili možda sedamdeset šest godina.

Moja baka je niskog rasta i ima umjeren stas. Na glavi ima smeđu kratku kosu i male lijepe oči. Ispod kose joj se vidi malo naborano čelo i velike uši. Nos joj je srednje veličine i ravan, a usta uvijek nasmiješena. Na rukama nosi dva prstena. Voli nositi sportsku odjeću i tenisice.

Baka Ruža je dobra i mirna osoba. Jako ju volim zato što je dobra prema meni.

Ivan Brkljača, 3.e

Ellie Šipić, 2.a

Da sam vila

Kad bih vila blaga bila i lepršala poljima kao svila, poklonila bih ti, mama, sjaj što noću svijetli kao raj.

Kad bih imala krila od zlata, letjela bih oko tvoga vrata, donijela bih ti snove lake i sačuvala te od tuge svake.

Antonela Knežević, 7.a

Emily Bojić, 6.b

Trenutak uspomene

Kao da je jučer bilo lice mi se zacrvenilo.

Prišla mi je radosno i veselo, a moje srce iskočiti je htjelo.

Kroz misli prošao je trenutak sjete kada sam bio mali, kad sam bio dijete.

Zagrljaj tete iz vrtića mog podsjeti me na radost, najljepši dio odrastanja svog.

Vito Ban, 8.e

Moj tata

Moj tata je junak pravi ponekad mu je samo cesta u glavi. Okreće volan, mijenja brzine s lakoćom čuva me sigurno i danju i noću.

Kad sam tužna on me nasmije, uz njega mi se srce jače grije. Najbolji tata na svijetu tom on je moj heroj i moj dom.

Eva Kovač, 3.c

Mama

Toplina njena svaku bol liječi, snaga se krije u blagoj riječi.

Njen zagrljaj briše brige i strah ona nam daje životni dah.

Bezuvjetno voli, ne troši ništa, vječno je čuvar našeg ognjišta.

U svakom trenu, u oku joj sjaj mamin je osmijeh zemaljski raj.

Sara Boras, 4.b

David Klarić, 2.c

Moj tata

Kada me strah u mraku svlada njegov me ruka tješi tada.

On me uči kako hrabra biti i kako se nikada od izazova kriti.

Njegov osmijeh sunce što sja najboljeg tatu imam ja.

Hvala ti tata za dobrotu svu uvijek ću te voljeti

i kada nisi tu.

Tena Pankas, 4.b

Ema Idžan, 4.d

IZ ŠKOLSKE KNJIŽNICE

Knjižničarka Jasminka Bertović uz pomoć mladih knjižničara ("girl power & Noah"):
EMA BOŠNJAK, IVA TIHI, SILVIJA ĐURIĆ, LEONORA JAKOVAŠIĆ, STEFANI ZORETIĆ I NOAH RADOŠ

Obilježavanje Međunarodnog dana zaštite životinja

Međunarodni dan zaštite životinja obilježava se 4. listopada, kako po svijetu, tako i u našoj školskoj knjižnici. Uvod je to u humanitarnu suradnju s Azilom za nezbrinute pse Rijeka – Viškovo, koju tradicionalno ostvarujemo tijekom Mjeseca hrvatske knjige.

Zahvaljujući Lukasu iz 4.d i mami Petri Pelozu, ove godine smo se družili s preslatkim i vrlo kulturnim maltezerom Donyjem! Dony je punopravni član obitelji Pelozu, a isto tako i aktivni „korisnik“ naše knjižnice. Jako voli dječju književnost, pogotovo djela Silvije Šesto. Školska knjižnica je mjesto u kojem usvajamo nova znanja i vještine, a ovoga puta smo naučili niz zanimljivih i korisnih informacija o tome kako se pravilno brinuti o kućnom ljubimcu. Mama Petra i Karlo naučili su nas da pas kao kućni ljubimac treba ljubav, pažnju, njegu i svakodnevnu skrb.

Pas je čovjekov najbolji prijatelj pa briga o njemu nije samo obaveza, nego i velika radost. Dony je cijeli školski sat bio vrlo miran i strpljiv i svi smo ga uspjeti pomaziti. Zaista smo uživali u njegovom društvu. Bio je to divan i poučan susret koji ćemo dugo pamtit!

„15 za 15!“ - taktilne slikovnice učiteljice Jadranke Novak

2010. godine su školski knjižničari Primorsko-goranske županije organizirali i proveli humanitarnu akciju „KNJIŽNIČARI KNJIŽNICI!“. Cilj akcije bio je izraditi što veći broj taktilnih slikovnica za korisnike Prve dječje knjižnice za djecu s oštećenjem vida koja djeluje pri OŠ Pećine u Rijeci. Taktilna slikovnica je posebna slikovnica koja se čita dodiranjem, na tržištu ih je malo i zaista su veoma skupe pa su većinom nedostupne djeci s oštećenjem vida. Knjižničarka OŠ „Sveti Matej“ zamolila je učiteljicu Jadranku Novak za pomoć i to je bio početak prekrasne priče koja traje i danas!

Tijekom 15 godina suradnje i prijateljstva između knjižnice OŠ „Sveti Matej“ i Prve dječje knjižnice za djecu s oštećenjem vida, učiteljica Jadranka izradila je 15 TAKTILNIH SLIKOVNICA: „Cvjetni pozdravi“, „Crvenkapica“, „Plesna haljina žutog maslačka“, „Trnoružica“, „Tri praščića“, „Lisica i roda“, „Plavo puca“, „Čovječuljak od paprenjaka“, „Ružno pače“, „Dome, slatki dome“, „Maca Papučarica“, „Postojani kositreni vojnik“, „Ježeva kućica“, „Tratinčica“ i „Miševi i mačke naglavačke“.

Vrijednost i značaj ovoga rada veliki su, nemjerljivi. Učiteljica Jadranka svoj rad temelji na plemenitoj ideji da najznačajnije naslove dječje književnosti, najpoznatije i najčitanije slikovnice treba pretvoriti u taktilne ne bi li i djeca s oštećenjem vida mogla uživati u čaroliji čitanja i pisanoj riječi poput svih njihovih vršnjaka. Značaj i vrijednost rada raste i činjenicom što smo generacije korisnika knjižnice OŠ „Sveti Matej“ naučili kolika je vrijednost taktilnih slikovnica koje djeci s oštećenjem vida omogućavaju izjednačenost u mogućnostima s ostalom djecom i pružaju im sasvim novu dimenziju u spoznavanju svijeta u kojem žive. Zahvaljujući ovim slikovnicama i naša je školska knjižnica postala mjesto učenja o različitosti, prihvaćanju i inkluzivnosti. Hvala učiteljici Jadranki što nas podsjeća da odgoj i obrazovanje nisu samo prenošenje znanja, nego i umijeće da znanje postane doživljaj, a čitanje radost.

Obilježavanje Međunarodnog dana osoba s invaliditetom u školskoj knjižnici

Povodom Međunarodnog dana osoba s invaliditetom 2025., učenici osmih razreda družili su se u školskoj knjižnici sa Slavenom Marčićem i Dinom Brozanom, košarkašima u kolicima, članovima Košarkaškog kluba osoba s invaliditetom „Kostrena“. S gostima smo razgovarali o nesrećama koje su im promijenile živote te problemima i izazovima s kojima se svakodnevno susreću osobe s invaliditetom. Također smo pogledali dokumentarni film „Gurati naprijed“ redatelja Mirka Žorža, koji prati igrače košarke u kolicima. Naučili smo mnogo o sportu osoba s invaliditetom, posebno košarci u invalidskim kolicima koja je brz i snažan natjecateljski sport. Na druženju u knjižnici rušili smo mnoge predrasude i stereotipe te naučili kritički razmišljati i bolje razumjeti svijet oko sebe.

Lorena Knezović – super cura koja voli knjige i školsku knjižnicu

U danima između proslave Međunarodnog dana školskih knjižnica i Dana hrvatskih knjižnica, Lorena je školskoj knjižnici ponovno poklonila hrpu lijepih i potrebnih darova! Lorena Knezović je učenica 5.b razreda, a od svojeg trećeg razreda školskoj knjižnici poklanja lektirne naslove koje čitamo u sklopu nastave književnosti. Do sada je školskoj knjižnici poklonila 20 lektirnih knjiga! Lorena je prekrasna cura, pristojna, ljubazna, nasmijana, zrači pozitivom. Pažljiva je i nesebično misli na ostale prijatelje u školi. Ona je pravi pokretački duh koji školsku knjižnicu i cijelu školu čini toplijim mjestom. Zahvaljujući Loreni, mami i tati Knezović, imamo veliku sreću da možemo uživati u lijepim i novim lektirama koje su nam kroz ove tri godine darovali. BRAVO i HVALA u ime svih istinskih knjigoljubaca!

Kada školska knjižnica postane „BAJKAONICA“

U Mjesecu knjige, tradicionalno, školska knjižnica za prvašiče postaje „BAJKAONICA“! U davna vremena stariji su pričali bajke mlađima uz svjetlost vatre dok je pucketanje drva pratilo ritam priče. U Mjesecu knjige školska knjižničarka priča bajke prvašićima koji se udobno smjeste u krug pa uz toplinu zamišljene vatrice uživaju u bajkama.

U našoj „BAJKAONICI“ učenici uče što su bajke, kada i kako su nastale i tko ih piše. Otkrivaju nove zanimljive svjetove, uče slušati, razvijaju maštu i bogate svoj jezik. Tu se vidi prava snaga i ljepota postojanja školske knjižnice jer druženjem kroz uživanciju u čarobnom svijetu bajki kod najmlađih korisnika gradi ljubav prema knjizi i čitanju na najljepši mogući način.

Valentinovo 2026. u školskoj knjižnici

U našoj školskoj knjižnici Valentinovo se slavi svake godine, obavezno i neizostavno. Naravno, naša je proslava ljubavi tradicionalno povezana s knjigama i čitanjem. Ove godine smo odlučili širiti ljubav i sve dobro što ona nosi kroz međugeneracijsko izražajno (GLASNO) čitanje. Učenici 2.a i 4.c razreda pronašli su ljubav u dječjim časopisima i knjigama te odlučili lijepo ljubavne misli, savjete i drevna znanja podijeliti jedni drugima. Mladi knjižničari su također prokopali stranice između korica i polica školske knjižnice pa su i oni pročitali par ljubavnih pjesmica.

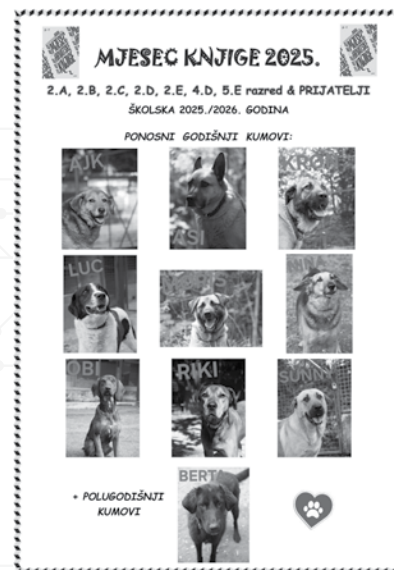
Knjižničarka je veselom društvu ispričala legendu o dobrom svećeniku Valentinu i poprilično zločestom caru Klaudiju II. pa smo saznali zašto baš 14. veljače slavimo i obilježavamo Dan zaljubljenih ili Valentinovo. Bilo je to lijepo čitateljsko druženje, kojim smo ponovno pokazali kako je školska knjižnica zabavno mjesto u kojem uvijek možemo nešto novoga naučiti.

„IZGUBLJENI FLEGI” za prijatelje iz Azila (odabrali: knjižničarka i prijatelji)

Slogan Mjeseca hrvatske knjige 2025. bio je „Odabrali knjižničari” pa je školska knjižničarka uz pomoć Mladih knjižničara i prijatelja životinja u našoj školi i ove školske godine ODABRALA pomoći njuškama iz Azila za nezbrinute pse Rijeka – Viškovo. Riječ je o tradicionalnoj aktivnosti kojom spajamo čitanje i humanitarni rad, a provodimo je već šest godina.

Naše veselo humanitarno druženje u školskoj knjižnici uvijek započinje čitanjem slikovnice „Izgubljeni Flegi”, koja nas uči kako se odgovorno i s ljubavlju odnositi prema kućnim ljubimcima i životinjama uopće. Čitamo s učenicima drugih razreda i to im je putokaz koliko još trebaju vježbati čitanje i razvijati čitateljske navike i vještine. Nakon čitanja i utvrđivanja naučenog, prelazimo na humanitarne aktivnosti i sakupljamo novac za azil.

Zahvaljujući popriličnoj novčanoj donaciji (418 eura!), ove smo školske godine postali godišnji kumovi 9 njuškica iz azila te polugodišnji kumovi 1 psiću! PUNO HVALA i članovima obitelji naših učenika koji su pomogli u sakupljanju novčića! Program Kumstva je jedan od načina pomoći nezbrinutim psićima jer im tom humanom gestom pružamo nešto ugodniji život u azilu. Naši novi četveronožni prijatelji su Ajk, Asi, Berta, Kron, Luc, Moris, Nina, Obi, Riki i Sunny, preslatke njuškice kojima od srca želimo da što prije pronađu topli dom pun ljubavi.

Prva posudba lektire – veliki korak za male čitatelje!

Početak je razvijanja čitateljskih navika i vještina koje će ih pratiti kroz cijelo školovanje. Za naše prvašiče to je i poseban trenutak jer svaka velika čitateljska avantura započinje onom jednom – prvom posudbom!

Prva posudba lektire svečani je dan u kojem prvašiči postaju punopravni članovi velike čitateljske obitelji naše škole. Početak drugog polugodišta pravo vrijeme za te izuzetno važne i ozbiljne stvari, za taj veliki korak u svijet lektire i čitanja. Nakon što su naučili skoro sva slova abecede, u školsku knjižnicu stigli su nam redom: 1.C, 1.E, 1.D, 1.A i 1.B. Školska knjižnica bogatija je za 84 nova člana!

Školska knjižničarka je učenike prvih razreda poučila kulturi ponašanja u knjižnici, čuvanju knjižnog fonda, pokazala gdje je smješten fond za posudbu za najmlađe korisnike, a na kraju su naučili i ono najvažnije – posudbu obvezne i slobodne lektire. Ovaj veseli susret s knjigama

Matineja Noći knjige 2026. u školskoj knjižnici

Noć knjige obilježava se **23. travnja** diljem Hrvatske u povodu *Svjetskog dana knjige i autorskih prava* te *Dana hrvatske knjige*. Svečanu jubilarnu **15. Noć knjige** obilježili smo u školskoj knjižnici uz moto „**sveMIR oko nas**“. Kroz bogat program i u veselom društvu slavili smo knjige, čitanje, prijateljstvo, zajedništvo, razumijevanje i sve one lijepe vrijednosti koje **mir** podrazumijeva.

U „**PARLAONICI**“ smo raspravljali o taktilnim slikovnicama, a učiteljica **Jadranka Novak** nas je poučila kako se izražuju i koliko su značajne za djecu s oštećenjem vida. Ekipa **Radija Matejčić** predstavila nam je radiodramu „*Mama moja mamasta*“ kojom su nas podsjetili na važnost životnih vrednota kao što su ljubavi, nježnost i tolerancija. Glumci dramsko-scenske grupe **DramaLab** odlično su zabavili publiku igrokazom „*Zec s govornom manom*“, kojim su pokazali kako je bitno pomagati drugima i prihvaćati raznolikosti jer su one bogatstvo svijeta u kojem živimo. Za kraj smo poslušali pjesmu *Johna Lennona* „**Imagine**“ jer je ideja ovogodišnjeg druženja u knjižnici bila: *Ako možeš zamisliti bolji svijet, onda ga jednog dana možeš i stvoriti!*

PROJEKTI

Učenici OŠ „Sveti Matej“ na književnom susretu sa spisateljicom Silvijom Šesto

U sklopu školskog projekta Knjigoljupci učenici naše škole sudjelovali su u književnom susretu s poznatom hrvatskom autoricom Silvijom Šesto, koji se održao 6. listopada u Narodnoj knjižnici i čitaonici Halubajska zora. Autorica je tom prilikom predstavila svoj roman za djecu „Žuti šal“ kojim je oduševila prisutne učenike te ih potaknula na razgovor o važnim temama odrastanja, prijateljstva i empatije.

voditeljice projekta Nina Dukić Srok i Jasmina Mamula

Večer matematike 2025.

13. Večer matematike održana je 4. prosinca 2025. godine. U razrednoj nastavi sudjelovao je 21 učenik 2.a razreda (učiteljica Maje Keš), a u predmetnoj nastavi sudjelovalo je ukupno 25 učenika pod vodstvom učiteljica iz matematike Ines Kovač (5. razredi), Doris Marčelja (6. razredi), i Jelene Dragović (8. razredi).

Iako je ove godine bio slabiji odaziv na radionice nego prijašnjih godina, ipak igrajući razne igre s brojevima pojedinačno, u paru ili u manjim grupama, učenici su se zabavili, usput ponovili i utvrdili znanje, te družili u malo drugačijem i slobodnijem ozračju nego inače na nastavi. Zadovoljstvo sudionika na kraju radionica razlog su zašto već godinama provodimo takav projekt u našoj školi.

Jelena Dragović, prof.

Alati za moderno doba

Moderno doba svakako je izraz kojim bismo mogli opisati našu svakodnevicu, ali koliko god taj izraz dobro zvuči, toliko i izazova sa sobom nosi. Da bismo se sa svim tim izazovima modernoga doba uspješno nosili, potrebni su nam različiti alati. Zbog toga smo ove školske godine u našoj školi počeli provoditi Alate za moderno doba. Ovaj program se provodi u okviru Centra za cjeloživotno učenje Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, usmjeren je na prevenciju ponašajnih ovisnosti i rizičnih ponašanja u virtualnom okruženju, a mogu ga provoditi samo polaznici koji su uspješno završili edukaciju za njegovu implementaciju – i to u paru: jedan učitelj, jedan stručni suradnik.

Program provodimo u 7.c razrednom odjelu suradničkim učenjem i u obliku radionica (ukupno 11), a nakon svake radionice učenici i provoditelji rade evaluaciju koja se šalje na obradu voditeljima projekta. Učenici dijaloškim oblikom rada i u manjim grupama iznose svoja iskustva i igraju različite uloge, ispunjavaju ankete i analiziraju ih, otkrivaju veze i donose zaključke, provjeravaju svoje znanje, prosuđuju vlastita i ponašanja drugih i na taj način usvajaju nove ili obogaćuju

već postojeće alate koji će ih osnažiti i u realnom i u virtualnom prostoru i u njihovom trenutnom životnom razdoblju kada već ozbiljno koračaju online svijetom.

Svi aspekti ovoga programa utemeljeni su na znanstvenim spoznajama o: a) razvoju djece i mladih, prije svega njihovom socijalno-emocionalnom razvoju, b) rizičnim ponašanjima i potencijalnim ponašajnim ovisnostima i c) učinkovitoj prevenciji negativnih razvojnih ishoda.

Nakon provedenog programa naši će učenici imati kutiju punu alata koja će ih osnažiti te unaprijediti njihovo svakodnevno funkcioniranje puno izazova i osvijestiti ih o postojećim rizicima i negativnim aspektima, naročito u virtualnom okruženju.

Danijela Bartolović Antić i Jasna Pipinić

Projekt Prehrambena pismenost (FoodEducators)

Ove nastavne godine u školi smo pokrenuli projekt „Prehrambena pismenost“ (prema FoodEducators – program EIT Food inicijative, Smion) s namjerom razvijanja i promicanja održivih životnih stilova te razvoja zdravih prehrambenih navika i prehrambene pismenosti naših učenika. U sklopu realizacije ciljeva projekta provedene su mnoge aktivnosti u različitim razrednim odjelima razredne i predmetne nastave, poput obilježavanja i organiziranja prigodnih projektnih dana (Međunarodni dan svjesnosti gubitka i bacanja hrane; Dan zdrave hrane; Dani kruha i zahvalnosti za plodove zemlje), igranja kvizova, zabavnih aktivnosti i igara vezanih za glavne teme programa FoodEducators i dr. Primjetno je da sudjelovanjem u raznim projektnim aktivnostima mnogi naši učenici postaju svjesniji potrebe za smanjenjem otpada i rješavanjem problema gubitka hrane te se nadamo da će i nadolazeće projektne aktivnosti dodatno informirati, osvijestiti i pomoći našim učenicima u razvoju zdravih prehrambenih navika i pripremanju za održivu potrošnju u budućnosti.

učiteljica Katarina Sušan Gregorović (koordinatorka projekta)

Činimo dobro, ljudi!

Učenici 2.a sa svojom su razrednicom u studenome 2025. sudjelovali u programu “Činimo dobro Otiskom srca”. Putem međunarodne platforme DoGood People izvršavali su posebno osmišljene aktivnosti koje za cilj imaju povećanje svjesnosti djece i mladih o održivosti te održivim navikama povezanim s UN-ovim globalnim ciljevima održivog razvoja do 2030. godine.

Program se provodio kroz 10 praktičnih aktivnosti i izazova u 4 kategorije: Lovci na ugljik i otpad, Junaci kružnog gospodarstva, Promicatelji jednakosti i Ekipa za suradnju. Učenici su s puno entuzijazma, mašte i zajedništva prihvatili svaki od izazova. Njihov trud, osmijesi i velika srca pratili su ih kroz cijeli program. Sudjelovanje u programu pokazalo se iznimno uspješnim i poticajnim. Četiri kategorije izazova omogućile su razvoj širokog spektra vještina, od ekoloških i socijalnih do emocionalnih i suradničkih, a program nas je naučio da znanje i dobrota pokreću i spajaju te da „male“ stvari čine razliku i mijenjaju svijet, posebno ako dolaze iz srca!

Maja Keš

Malo dobrote koja znači puno Volontiranje u društvu i školi

Volontiranje u školama

Volontiranje u školi posebno je iskustvo koje zbližava cijelu školsku zajednicu kroz dobra djela.

Mladi i profesori stječu nezaboravna iskustva, nove vještine te bolje razumiju važnost volontiranja.

Svrha školskog volontiranja je upoznavanje učenika s humanitarnim djelovanjem te dobiti koje iskuse volontirajući.

Razgovarali smo s Martom Hauser, suradnicom iz Hrvatskog centra za razvoj volonterstva

Ispitali smo Martu Hauser kako bi nam pomogla pomći priključiti se volontiranju preko online stranica te postoje li takvi tipovi volontiranja u Hrvatskoj. Marta Hauser ovako je odgovorila: „Nažalost, u Hrvatskoj online i digitalno volontiranje još uvijek nije u potpunosti prepoznato zbog čega i online volontiranja nema previše. No želi li se netko prijaviti online, postoji e-platforma volontera. Pitali smo što bi htjela poručiti svima koji žele volontirati i biti dio zajednice na što je gospođa Marta odgovorila: „Volontiranje je na neki način zarazno, ali u dobrom smislu. Može dati novu dimenziju našim životima, omogućiti upotrebu naših znanja i vještina, a na kraju promijeniti i nečiji život.“

Volontiranje u Osnovnoj školi “Sveti Matej”

Osnovna škola “Sveti Matej” nedavno je organizirala školski projekt kojim svi zainteresirani učenici dobivaju priliku sudjelovati u volontiranju. Svatko može pomoći i pružiti potporu učenicima koji postižu slabije školske rezultate ili učenicima kojima je teško posvetiti se školskim obvezama te učenicima s psihičkim i fizičkim poteškoćama. Volontere vodi školska psihologinja Tamara Eskić.

OBILJEŽILI SMO I SURAĐIVALI

Božićna želja

U prosincu se već tradicionalno u našoj školi održala priredba uoči Božića pod nazivom Božićna želja. Božićna želja bila je ispunjena toplinom, radošću i pravim blagdanskim duhom.

Sudionici su kroz pjesmu, ples i glumu stvorili pravu božićnu atmosferu, a publika je sve izvođače nagradila velikim pljeskom. Cijela priredba uspješno je podsjetila sve okupljene na prave vrijednosti Božića: ljubav, zajedništvo i nesebično darivanje.

Martina Mičetić Davidić, mag.prim.educ.

NACIONALNI DAN BORBE PROTIV VRŠNJAČKOG NASILJA

Dan ružičastih majica

I ove smo godine odjeveni u ružičasto obilježili Dan ružičastih majica, godišnji događaj protiv zlostavljanja koji je pokrenut 2007. godine u Kanadi. Pokrenula su ga dvojica srednjoškolaca David Shepherd i Travis Price.

- Vidjeli smo da je dječak uznemiren i znali smo da to nije u redu. Željeli smo mu pokazati da ima podršku i da zlostavljači nisu glavni u našoj školi.-izjavio je Travis Price.

Spomendan koji se obilježava zadnje srijede u veljači brzo se proširio i osvijestio ostale. Do danas se ovaj pokret proširio na gotovo 180 država među kojima su Kanada, Novi Zeland, Hrvatska, SAD, Japan, Kina, Francuska, Ujedinjeno Kraljevstvo... Pokrenut je radi više razloga. Htjeli su da ljudi budu svjesni što je vršnjačko nasilje i koliko je rašireno. Ružičaste majice su simbol žrtava vršnjačkog nasilja. Želi se ohrabriti djecu da ne budu pasivni promatrači već da prijave nasilje i zatraže pomoć od odraslih osoba. Nasilje nije rješenje i treba ga zaustaviti na vrijeme.

Adriano Šimić, 7.b

Matejna 2026.

I ove je godine na Matejni bilo puno ljudi što ne čudi jer svake godine viškovski blagdan privuče mnoštvo posjetitelja.

Sveta misa za učenike održana je u 9 sati ujutro. Na misi su proglašena tri najbolja crteža crkve sveti Matej i svetog Mateja. Autori izabranih crteža dobili su paket s bombonima, pečatima, bilježnicom i flomasterima. Pobjednike su proglasili ravnateljica Ivana Žagar i vjeroučiteljica Koraljka. Misa je završila u 10 sati, a odmah nakon nje počele su sportske igre na školskom igralištu.

Prvo mjesto u nogometu osvojio je 8.b, drugo 7.c i treće 8.c razred.

Prvo mjesto u graničaru osvojio je 5.e, drugo 5.c, a treće 5.d razred.

Navečer je u centru Viškova bilo najviše posjetitelja, a većina djece je uživala u vožnjama. U večernjim satima, kao i obično održani su koncerti u velikom bijelom šatoru na parkiralištu Milihovo. Na ovogodišnjoj Matejni bilo je veselo i svi su se mogli dobro zabaviti te pronaći neki zanimljiv sadržaj u raznovrsnoj ponudi.

Lana Baković i Antonela Knežević, 7.a

Pusni utorak

Na Pusni utorak 17. veljače Halubajski zvončari donijeli su smijeh i bučnu zabavu učenicima naše škole koji su ih dočekali na cesti ispod škole i uživali u atmosferi duge tradicije.

Nastava je bila skraćena zbog dočeka zvončara. Učenici su imali priliku pokazati svoju kreativnost i maskirati se u što žele.

U večernjim satima održan je zabavni program ispred crkve sv. Mateja gdje je izvučena zvončarska tombola. Zvončari su formirali kolo ispod pusta Zogara, glavnog krivca za sve nedaće, posebno one na cestama, koji je izgorio na opće veselje zvončara i publike čime je simbolično otjerana zima i sve loše te započelo još jedno proljeće i ljepši dani za naše mještane.

Nika Ivošević i Lana Baković, 7.a

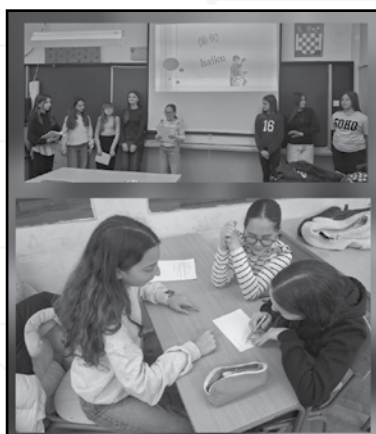
Pastoralni pohod nadbiskupa Mate Uzinića našoj školi

Tijekom svog pastoralnog pohoda kastavskom dekanatu, riječki nadbiskup i metropolit Mate Uzinić posjetio je 3. prosinca 2025., i našu školu. U organizaciji vjeroučitelja, župnika Tadije Tomkića, kapelana Josipa Pende i đakona Karla Stipeča, pripremljen je prigodni program kojim su naši učenici iznenadili nadbiskupa.

Učenici su pjesmom "Krist na žalu" dočekali nadbiskupov ulazak u školu. Kratki glazbeno-recitativni program nastavio se pod vodstvom učenika Zare Načinović i Marka Škeva koji su uputili pozdrave nadbiskupu u ime učenika, nastavnika i ravnateljice škole, Ivane Žagar. U recitativnom dijelu su učenici iz školske skupine "Čakavčiča" uveselili prisutne recitacijama na čakavskom narječju, dok su ostali učenici zapjevali pjesmu "Hallelujah" kantautora Leonarda Cohena i tako obilježili skori dolazak blagdana Božića. Nadbiskup Mate Uzinić izrazio je zadovoljstvo tako lijepim i radosnim dočekom, za koji je rekao "da ga nije doživio ni u jednoj školi koju je do sad posjetio". Uputio je učenicima riječi ohrabrenja na njihovom učeničkom putu, te naglasio da svoje školske dane iskoriste ne samo prikupljajući potrebno znanje već i zajedničke odgojiteljske napore svojih učitelja kako bi u konačnici postali bolji ljudi, dobre osobe. Posjetio je i kratko i buduće krizmanike u vjeronaučnoj učionici, kojima je također uputio prigodne riječi motivacije na njihovom daljnjem vjerničkom putu, naglasivši da "vjera ne završava izlaskom iz osnovne škole i sata vjeronauka, već se nastavlja i nakon sakramenta potvrde u zajedničkom hodu s Isusom Kristom".

vjeroučitelji

Haiku radionice

Tijekom ove školske godine u našoj školi održano je nekoliko haiku radionica. Prva je održana u listopadu u sklopu Mjeseca hrvatske knjige kada su se učenici petih razreda prvi put susreli s haiku poezijom. Kasnije su sudjelovali u još nekoliko radionica, a jednu su i sami vodili za umirovljenike. Iako im je haiku bio nov, brzo su učili, postali vješti u pisanju te su sa svojim radovima sudjelovali na literarnim natjecanjima te bili uspješni. U radionicama su sudjelovali učenici uključeni u školske projekte Knjigoljupci, Oči pune života i Na istoj frekvenciji.

voditeljice projekata Nina Dukić Srok, Tea Varlaj i Jasmina Mamula

Intervju povodom Dana sporta

Mario Mlinarić promovira sport u našoj školi

Još su stari Grci govorili da je u zdravu tijelu zdrav duh i zagovarali sport kao način života. O važnosti sporta razgovarali smo s poznatim hrvatskim kondicijskim trenerom, profesorom tjelesne kulture i stručnim suradnikom na Kineziološkom fakultetu u Zagrebu koji se zatekao u Viškovu na Dan sporta 10. travnja. Našim su učenicima od 1. do 4. razreda predstavljeni programi sportskih klubova koji su prezentirali razne sportove u maloj i velikoj školskoj dvorani. Učenici su imali priliku upoznati i trenera Mlinarića koji je vodio zajednički trening kako bi ih potaknuo na uključivanje u sport i pobudio interes za treniranje.

1. Zašto je važno baviti se sportom?

Da budemo zdraviji, zgodniji, ljepši, pametniji, pozitivniji, a to su samo neke od osnovnih stvari.

2. Kako sport može pomoći svakom djetetu?

Sport je definitivno način života, sport je osjet fizičke aktivnosti, prijateljstvo, druženje... U sportu ćete upoznati puno novih prijatelja, proputovat svijetom i jednostavno učiti da zdrav život postaje navika.

3. Koji sport odabrati?

Mislim da svatko zasebno odabire sport koji mu najbolje odgovara, stvar je u tome tko voli individualni ili grupni sport, jedino je važno da je bilo kakav oblik kretanja bolji nego nikakav.

4. Koji je djetetu najkorisniji sport za tjelesni razvoj?

Mislim da nema, no u bazi sportova to možda može biti atletika ili gimnastika, najbitnije je da se nauče trčati, hodati i kretati. Svatko se treba orijentirati prema tome ako ti trening izmami osmijeh na lice, to je pravi sport za tebe.

5. Koji su sportovi najpopularniji i zašto?

Nema popularnosti, osobno volim reći da su svi sportovi jednako dobri te ih sve jednako poštujem i također mislim da bi i u dječjem okruženju trebalo biti isto.

6. Znete li koliko je djece uključeno u sport?

Za sada je u prosjeku, no uvijek mislim da bi moglo biti bolje.

Sara Mikuletić, 7.a

Školska karnevalska skupina

U skladu s običajima i tradicijom halubajškoga kraja, ovoga maškaranega leta u našoj se školi ponovno aktivirala Školska karnevalska skupina. Ove godine skupina je okupila stotinu učenika od 1. do 8. razreda i predstavili smo se kao Matejski pauci. Nakon pripreme paukovih nogu, mreže i ostalih dijelova paukova kostima uz pomoć kreativnih roditelja i ostalih članova obitelji i nakon marljivoga uvježbavanja plesne koreografije, naša je skupina sudjelovala u dvjema karnevalskim povorkama. Na dan održavanja Halubajškoga karnevala u Viškovu (24. 1. 2026.) kiša je onemogućila naše sudjelovanje u povorci, no to nas nije spriječilo da se pridružimo dječjoj zabavi i maškaranome plesu u šatoru na Milihovu. Sudjelovali smo i u Dječjoj karnevalskoj povorci u Rijeci (31. 1. 2026.) kada nas je vrijeme malo bolje poslužilo, a budući da je svaki Matejski paučić bio različit i poseban na svoj način, publika nas je na svakoj pozornici promatrala s velikim zanimanjem i pozdravljala velikim pljeskom. Puni pozitivnih dojmova veselimo se sljedećoj maškaranoj godini! Živio pust!

učiteljica Katarina Sušan Gregorović (voditeljica skupine)

Misijska nedjelja va Viškovu

Predzadnje nedjelje u listopadu Crkva obilježava Svjetski dan misija u organizaciji Papinskih misijskih djela Republike Hrvatske. Ove godine, geslo Svjetskog dana misija je „Misionari nade među narodima“. Na tom misionarskom putu na poseban način sudjelovali su učenici Osnovne škole „Sveti Matej“ na Viškovu u zajedništvu sa župom Svetog Mateja.

Izradom prigodnih ukrasa poput slika na platnu, čestitki, razglednica, origami kutijica sa ohrabrujućim porukama iz evanđelja, oslikanim papirnatim tanjurima i malim kronicama za molitvu doprinijeli su u prikupljanju donacija pomoći misijama. Učenici su uratke koje su načinili na satovima vjeronauka u školi, i uz pomoć vjeroučiteljica prodavali na štandu ispred župne crkve Svetog Mateja. U tom poduhvatu sudjelovali su ne samo oni, već i djeca i djelatnici dječjeg vrtića

„Zvončica“ iz Viškova, koji su nudili prehrambene artikle poput kolača i voćnih salati.

Volonterskom radu priključio se i Ženski učenički dom „Marija Krucifiksa Kozulić“ sa svima dragim slasticama, uz neizostavan osmijeh i dobru volju. Poseban hit bila je Misijska tombola u organizaciji mladih župe sv. Mateja, sa glavnim nagradama, originalnim reprezentativnim dresovima naših Vatrene Ivce Ivušića i Nikole Vlašića. Sajam se održavao od prve jutarnje mise u 8 sati, do posljednje večernje mise u 18 sati. Mnoštvo vjernika i posjetitelja obišlo je štandove, pronašavši nešto za sebe i svoje bližnje, učinivši time i djelo ljubavi pomoći onima koji su u potrebi. Misijskim sajmom va Viškovu prikupljeno je malo više od 8.500 eura. Nadamo se da naša „kapljica“ dobrote u pomoći misijama i ove godine znači nadu u nečije bolje sutra, a župniku Tadiji Tomkiću i kapelanu Josipu Pendeu velika hvala u pratnji i pomoći oko organizacije i provedbe sajma.

vjeroučitelji Osnovne škole „Sveti Matej“

Suradnja škole i obitelji: Predstavljanje zanimanja u 2.a

U sklopu nastavnog predmeta Priroda i društvo te kao oblik suradnje škole i obitelji, u našem su razredu gostovali roditelji učenika koji su djeci predstavili svoja zanimanja. Kroz zanimljiva izlaganja, praktične primjere i demonstracije, učenici su imali priliku saznati kako izgleda jedan radni dan u predstavljenim profesijama. Roditelji su rado podijelili svoje iskustvo, ispričali što ih motivira u svakodnevnom radu i koje su vještine potrebne za obavljanje njihova zanimanja. Učenici su postavljali pitanja, isprobavali pojedine aktivnosti te na interaktivan način učili o svijetu rada. Ovakav oblik suradnje pridonosi boljem razumijevanju uloge različitih zanimanja u zajednici te potiče učenike na promišljanje o vlastitim interesima pa, i ovim putem, zahvaljujemo roditeljima na uloženom vremenu, trudu i spremnosti da obogate naš nastavni proces.

Maja Keš

Domaća beseda, kanat i tanac ki osvaja srca

Ova školska godina za Osnovnu školu „Sveti Matej“ bila je ispunjena pjesmom, smijehom i, što je najvažnije, očuvanjem našeg dragog zavičajnog govora. Čakavska i tradicijska skupina naše škole ponovno su dokazale da se tradicija najbolje čuva kroz najmlađe generacije.

Prvi veliki nastup ove sezone imali su uoči blagdana Svetog Nikole. Na platou ispred Kuće halubajkega zvončara, naši su mališani pod otvorenim nebom uveselili mještane i posjetitelje. Bilo je tu svega – od recitacija na domaćoj besede do prigodnih pjesama drugašića iz tradicijske skupine koji su zagrijali atmosferu i razveselili sve prisutne. Naši su čakavčiči imali i posebnu čast nastupiti na proslavi drugog rođendana Kuće halubajkega zvončara. Bila je

to prava rođendanska zabava uz puno ponosa, jer upravo oni nastavljaju tradiciju koju ta kuća čuva. Nastupi su se nizali i povodom Međunarodnog dana materinskog jezika, gdje su kroz stihove podsjetili koliko je važno *ne pozabiti kako su povedali naši stari*.

Čakavčiči su nastupili i povodom Dana Općine Viškovo, na koncertu KUD-a Halubjan, gdje su naši učenici redoviti i rado viđeni gosti. Svojim nastupima uveličali su koncert i pokazali svim mještanima da se u našoj školi s ponosom uči, pjeva i govori *po domaću*.

Čestitamo svim učenicima i njihovim mentoricama na izvrsnim nastupima i hvala im što čuvaju duh našega kraja!

Nina Dukić Srok

PUTUJEMO. POSJEĆUJEMO. UČIMO.

4.b i 4.d razredi na izletu u Zagrebu

U listopadu 2025. godine 4.b i 4.d posjetili su glavni grad domovine. Na izletu su obišli Muzej iluzije gdje su se ludo zabavili, ali i saznali da iza magije iluzija stoje mnogi znanstveni fenomeni. Zatim su se posvetili obilasku najvažnijih znamenitosti i lokaliteta Zagreba. Jesenski izlet u Zagreb zapečatili su nezaobilaznim posjetom Zoološkome vrtu. U Viškovo su se vratili puni dojmova i sa željom za ponovnim posjetom glavnome gradu domovine.

učiteljica Katarina Sušanj Gregorović

Terenska nastava petaša

Učenici petih razreda u petak 7. studenog otišli su na terensku nastavu u grad Rijeku. Prvo smo posjetili Peek & Poke, muzej starih računala i informatičke opreme te igračaka. Poslušali smo kratko predavanje o početcima informatičke tehnologije, razgledali zastarjele eksponate i zaigrali stare videoigrice. To je i Muzej djetinjstva s preko 600 starih igračaka. Tamo smo se zadržali 40-ak minuta, a onda smo se zaigrali i zagrijali na otvorenom u STEAM parku ispred OŠ "Nikola Tesla".

Slijedila je brza šetnja kroz Riječki tunel, povijesnu znamenitost dugu 330 m od ulaska pokraj Katedrale sv. Vida do izlaska u Ulici Dolac. Kada smo obišli tunel, imali smo slobodno vrijeme koje smo proveli na Korzu. Potom smo pješačili do HKD-a na Sušaku gdje se održavala 30. Revija lutkarskih kazališta u Rijeci od 3. do 11. studenoga, a mi smo pogledali predstavu Kazališta lutaka Zadar *Misto di raste lavandulilili*. Vratili smo se u Viškovo oko 13 sati sa željom da uskoro ponovimo dan zabavnog učenja.

Petra Nikolić, 5.a

Terenska nastava u Austriji

I ove su godine naši učenici koji uče njemački jezik kao drugi strani jezik bili na terenskoj nastavi. Dana 22. travnja njih devedesetak u pratnji svojih učiteljica (A. Murina, D. Bartolović Antić, M. Jakšić, N. Dukić Srok i I. Troskot) posjetili su Hallein i Salzburg. U Halleinu su poput pravih rudara odjenuli rudarsko odijelo i spustili se pod zemlju kako bi obišli rudnik soli te naučili kako se iz rudnika dobiva sol. Također su posjetili keltsko selo i upoznali se s načinom života starog naroda koji je nekada živio na tim prostorima. S obzirom na to da se rudnik nalazi i na području Austrije i na području Njemačke, u rudniku su čak prelazili i granicu, samo bez putovnice! Zatim su se uputili prema Salzburgu i uz vodiča prošetali tim srednjovjekovnim gradom koji se ponosi svojom najbolje očuvanom utvrdom i činjenicom da je u njemu rođen glazbeni genije Mozart. Nakon što su probali i originalne ručno rađene Mozart-kugle, zadovoljni ugodno i korisno provedenim danom, vratili su se na Viškovo u kasnim večernjim satima, ali puni dojmova.

Marko Špoljarić, 8.b

IZAZOV ŽIVOTA

IGRANI FILM KOJI PODSJEĆA DA U NATJECANJU NIJE VAŽAN CILJ
VEĆ PUT KROZ KOJI SMO PROŠLI

Ovaj igrani film idealan je za sve koji vole inspirativne priče i snažne poruke.
„Izazov života,, pokazuje da se najveći izazovi ne nalaze izvan nas, već u nama samima.

Učenici sedmih razreda OŠ "Sveti Matej" na terenskoj nastavi 4. studenog 2025. godine posjetili su Art-kino Croatia gdje su gledali avanturistički film Izazov života američkog redatelja Simona Cellana Jonesa koji je ekranizirao uspješnicu Pas koji je prešao džunglu da pronađe dom autora Mikaela Lindnorda, švedskog trkača, prema scenariju Michaela Brandta.

Tema filma je avanturistička utrka u Dominikanskoj Republici gdje tim sportaša, koje prati pas lutalica, žrtvuje pobjedu zbog spašavanja psa u posljednjoj etapi. Tim nakon deset dana i 700 km prijeđenih u trčanju, vožnji bicikla, penjanju i kajakarenju osvaja drugo mjesto, ali su pravi moralni pobjednici u stvaranju čvrste prijateljske veze međusobno i sa psom. Glavni glumac Mark Wahlberg kao Michael White donosi tešku ali ljudsku odluku, a članovi njegova tima je prihvaćaju.

Radnja filma prati istinite događaje i počinje vraćanjem u prošlost na natjecanje koje se dogodilo prije tri godine kada je glavni lik doživio težak poraz. Govori o sportskom duhu i međusobnoj povezanosti članova tima profesionalnih sportaša bez obzira na okolnosti. Događaji nakon retrospekcije idu kronološkim redom koji se ističe realističnim prikazom emocija i uvjerljivim glumačkim izvedbama. Glumac Simu Liu je Leo, zvijezda društvenih mreža; Juliet Rylance je Helena, Michaelova supruga; Nathalie Emmanuel je natjecateljica Olivija i Ali Suliman glumi ozlijeđenog navigatora Chicka. Film prikazuje pobjedu zajedništva, timskog duha, odanosti i pomaganja u svladavanju teških uvjeta, fizičkih i psihičkih ograničenja što vodi do pobjede istinskih vrijednosti. Pobjeda ljudskosti važnija je od sportske pobjede.

Izazov života ostavio je snažan dojam na sve učenike i potaknuo ih na razmišljanje o vlastitim izazovima.

Sara Mikuletić, 7.a

KAZALIŠNI PRETPLATNICI NA PREMIJERI TALIJANSKE DRAME

Predstava Baka je izgubila konac/Nonna ha ferso il filo

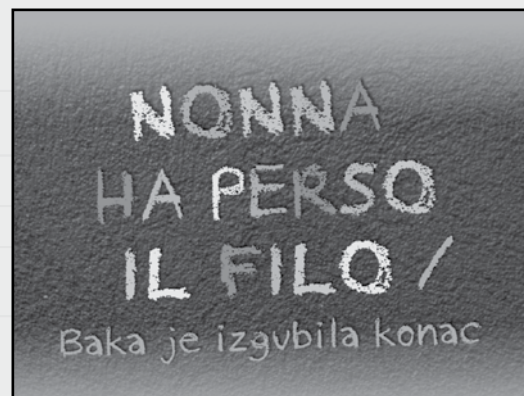
Posjetili smo HNK Ivana pl. Zajca 20. ožujka kako bismo pogledali premijeru talijanske predstave „Baka je izgubila konac/ Nonna ha perso il filo“.

Predstava nam se od prvog do zadnjeg trenutka svidjela iako je bila na stranom jeziku sa simultanim prijevodom jer smo proživjeli sve osjećaje od smijeha, sreće, bliskosti, ljubavi do zabrinutosti, straha, ljutnje, nemoći, tuge i ganutosti.

Redatelj Massimilijan Cividati napisao je tekst prema slikovnici „Moja baka ne zna tko sam“ Ive Bezinović Haydon. Scenograf i kostimograf je Ivan Bruck, dizajner svjetla Predrag Potočnjak dok je lutku starice izradila Luči Vidanović. Glumili su Ivna Bruck, Serena Ferraiuolo i Giulio Settimo.

Tema predstave su obiteljski odnosi i suočavanje unuke s bakinim gubitkom pamćenja. Baka je imala demenciju koja je s vremenom postajala sve gora. Djevojčica nije razumjela bakinu bolest, zato su neki prizori u predstavi vrlo emotivni, što je zainteresirana dječja publika pratila bez daha. Tata se brinuo za baku iako je bio jako zaposlen. Baka se prisjećala uspomena iz tatinog djetinjstva što nas je jako rastužilo. Glumac Giulio Settimo izvrsno je odglumio uloge tate i sina te učitelja klavira. Ivna Bruck odlično izvodi ulogu razigrane i vesele djevojčice prvašice, a Serena Ferraiuolo vrlo emotivno i uvjerljivo dočarava osamdesetogodišnjakinju oživjevši lutku.

Predstava „Baka je izgubila konac“ nas je naučila da je obitelj važnija od svega i da se trebamo voljeti i brinuti jedni o drugima zato što nikad ne znamo što se može dogoditi. Bakina je pjesma na kraju bila vrlo tužna i osjećajna te nas je duboko ganula.

Natali Filipović i Korina Hunčak, 5.b

NAŠI USPJESI

Naši učenici nižu uspjehe od gradske do državne razine LiDraNa

I ove je godine naša škola ponosno sudjelovala na Smotri literarnog, dramsko-scenskog i novinarskog stvaralaštva – LiDraNo. Kreativnost naših učenika i trud njihovih mentora ponovno su zapaženi na gradskoj i županijskoj razini, a najuspješniji radovi predloženi su i za državnu smotru.

Na gradskoj razini školu su izvrsno predstavili brojni učenici. Čakavske tekstove kazivali su Fran Petrač i Loren Kostelenski (mentorica Martina Mičetić Davidić), Zara Načinović i Moreno Srok (mentorica Nina Dukić Srok) te Lukas Kostelenski (mentorica Danijela Bartolović Antić). Poseban dojam na žiri ostavio je **Noa Pezdevšek** (mentorica Dubravka Šnajdar) koji je monologom „Tužibaba“ osigurao prolaz na **županijsku razinu**.

U kategoriji scenskih igara, Čakavska skupina (Niko Ćuković, Melani Filčić, Nereo Nacinovich, Zara Načinović, Moreno Srok i Sara Sušani) pod vodstvom mentorice Nine Dukić Srok izvela je recital „Neverin“, a dramski dijalog „Želim vratiti ljubav“ predstavile su osmašice Lara Juko i Sara Marić (mentorica Danijela Bartolović Antić). U literarnom izrazu školu je predstavljala Romina Kučan, dok je u novinarskoj kategoriji zapažen uspjeh postigla **Ira Brkljača** (obje pod mentorstvom Jasmine Mamule). Irin intervju pod naslovom „Da ponovno biram, opet bih birala televiziju“ stručno je povjerenstvo na županijskoj razini predložilo za **državnu smotru**.

Poseban ponos škole je **Radio Matejčić**. Njihova upornost i maštovitost rezultirale su prijedlogom za **državnu razinu u čak dvjema kategorijama**:

1. Radioigru Mama moja mamasta osmislili su **Kala Kurelić** (5.e), **Laura Ličina** (5.e) i **Antonio Vidas** (5.c) pod mentorstvom Jasmine Mamule.

2. Novinarsku emisiju Kade šterna šapiće – tamo srce pije pripremili su **Zara Načinović** (6.a), **Moreno Srok** (6.a) i članovi Čakavske skupine pod mentorstvom Nine Dukić Srok.

mentorice

Irin intervju među najboljima na ovogodišnjem LiDraNu

Učenica 7.e razreda Ira Brkljača intervjuirala je svoju tetu Maju Brkljača, dugogodišnju novinarku riječkog dopisništva RTL-a, donoseći osoban i zanimljiv uvid u novinarski posao. Rad je postigao zapažen rezultat na ovogodišnjem LiDraNu te je predložen za državnu razinu. Cijeli intervju dostupan je putem QR koda.

mentorica Jasmina Mamula

SKENIRAJ
ME

Naši učenici na županijskom natjecanju Čitanjem do zvijezda

6. ožujka u Kraljevici održano je županijsko natjecanje Čitanjem do zvijezda, projekt koji potiče čitanje kroz kviz znanja i izradu kreativnih uradaka. Naši učenici sudjelovali su u obje kategorije i ostvarili zapažene rezultate. **Gabriela Paurević** (7.e) osvojila je **3. mjesto** u kategoriji kreativnog uratka uz pohvale za usmeno predstavljanje. U kvizu znanja školu su predstavljali Nina Pečar (5.c), Moreno Srok (6.a) i Sara Saršon (7.e).

mentorice Jasmina Mamula i Nina Dukić Srok

Dabar 2025.

Naša je škola (od 10. do 14.11.2025.) sudjelovala u međunarodnom informatičkom natjecanju Dabar.

Sudionici su bili predstavnici 4.d razreda s mentoricom učiteljicom Katarinom Sušanji Gregorović te predstavnici 5. i 7. razreda pod mentorstvom učiteljice informatike Milane Jakšić.

Među najboljih 10% učenika se nalaze i naše 2 predstavnice u kategoriji MiliDabar: **Gabriela Turudić** i **Korina Crnjak** (4.d).

Milana Jakšić, prof.

Klokan bez granica 2026.

Učenici naše škole i ove su godine sudjelovali na međunarodnom matematičkom natjecanju „Klokan bez granica“ koje se održalo u ožujku 2026. Sudjelovalo je 73 učenika u kategorijama od 2. do 8. razreda.

Među **10 % najuspješnijih**, na nivou Hrvatske, iz naše škole plasirali su se:

Marin Mikuletić, 3.b razred, mentorica Jadranka Novak,
Gabriela Turudić, 4.d razred, mentorica Katarina Sušanji Gregorović,
Kala Kurelić, 5.e razred, mentorica Ines Kovač,
Goran Ištvančić, 7.d razred, mentorica Nataša Maričić.

Doris Marčelja, prof.

Mat liga i Ligica

Mat liga i Ligica matematička su natjecanja parova od 1. do 8. razreda.

Mat liga namijenjena je učenicima od 2. do 8. razreda i provodi se kroz četiri kola u jednoj nastavnoj godini., a Ligica se provodi kroz dva kola i namijenjena je učenicima 1. razreda.

Ove godine na Mat ligi sudjelovali smo s ukupno 29 ekipa i to 16 ekipa iz razredne nastave i 13 ekipa iz predmetne nastave. Sudjelovalo je i 11 timova hrabrih prvašića.

Organizator navodi da je na natjecanju sveukupno sudjelovalo preko 5 000 ekipa, a naše su se ekipe plasirale u **prvoj trećini najboljih**.

Doris Marčelja, prof.

Županijsko natjecanje iz matematike 2026.

U utorak, 24. veljače 2026. u OŠ Gornja Vežica održano je Županijsko natjecanje iz matematike na koje su iz naše škole pozvana dva učenika: **Josip Jambrović** (4.a), mentorica Marijana Gladanac i **Marko Škeva** (6.a), mentorica Doris Marčelja.

Učenici su odmjerili svoje znanje uz još tridesetak učenika u svojoj kategoriji iz cijele županije te se plasirali u prvu trećinu najboljih.

Josip je postigao odličan uspjeh osvojivši **4. mjesto** i time pretekao mnoge druge koji su po rezultatima školskog natjecanja bili ispred njega, a slično i **Marko** koji je postigao odlično **8. mjesto** u kategoriji 6. razreda.

Doris Marčelja, prof.

Atom liga

AToM liga ekipno je natjecanje učenika osnovnih i srednjih škola u znanju matematike, prirode, fizike i kemije na razini cijele Hrvatske koje se provodi u dva kola.

Ekipa se sastoji od triju članova iste generacije iz iste škole. U oba kola natjecanja sudjelovalo je 7 ekipa (21 učenik) naše škole. 6. razredi (mentorice Doris Marčelja i Marica Brala), 7. razredi (mentorice Nataša Maričić i Dijana Saraja) i 8. razredi (mentorice Jelena Dragović, Ziba Šogolj Tica i Slavica Iljičić). Učenici su ostvarili dobre rezultate.

Ukupni poredak za oba kola, prema ostvarenim bodovima, pokazao je da su naši učenici **6. razreda** i **7. razreda** zauzeli hvale vrijednu **zlatnu sredinu**.

Nataša Maričić, prof.

Regionalno Sudoku natjecanje 2025.

U našoj školi na školskoj razini sudjelovalo je ukupno 19 učenika u dvije kategorije Bistrići (7) i Kadeti (12). U kategoriji Bistrića zapažen rezultat je postigao učenik **Marin Mikuletić** (3.b) koji je ostvario maksimalan broj bodova, a s nešto manje bodova slijedile su ga učenice **Petra Škeva** (3.b) i **Maria Trofymchuk** (3.e). Upravo ti bodovi ostvareni na školskoj razini su bili dovoljni da se plasiraju na višu - regionalnu razinu.

Na regionalnoj razini prema neslužbenim rezultatima Petra i Marin su zauzeli mjesta u prvoj polovini od ukupnog broja učenika (740 Bistrića, I.-IV. razred OŠ) dok se Maria našla u drugoj polovini.

Nataša Maričić, prof.

GlagoMatika u 2025./2026. školskoj godini

Dana 29. travnja 2026. je 21. natjecanje GlagoMatika odnosno zadnje 3. kvalifikacijsko kolo koje se provodilo mrežno u vremenu od 10.00 do 16.00 na državnoj razini.

Našu školu u natjecanju Glagomatika predstavljalo je devet učenika VEDI kategorije (od 5. do 8. razreda): **Nika Škalamera, Natali Filipović, Lorena Knezović, Mia Mohorovičić, Gabriela Paurević, Sara Saršon, Sara Mikuletić, Adriano Šimić i Toni Vučemilo**, pod vodstvom mentorica Stojanke Došen, Danijele Bartolović Antić i Nataše Maričić.

Učenici su se natjecali u dvije igre, Igra brojeva i Igra riječi. Rezultati se prate za svaku igru posebno, ali u konačnici se gleda zbroj bodova u obje igre te postaje „Skupni“ rezultat.

U svakom kolu poredak učenika se mijenjao i svatko od njih je u jednoj igri, u nekom od kola zabljesnuo. Među učenicima naše škole istaknula se u skupnom poretku na kraju sva tri kola (od 209 natjecatelja), učenica **Mia Mohorovičić** (5.b) zauzevši 29. mjesto na nacionalnoj ljestvici dok je 31. mjesto zauzela **Natali Filipović**, a **Nika Škalamera** 34. Od sedmašica se u skupnom poretku istaknula **Sara Mikuletić**, u Igru brojeva **Gabriela Paurević**, a u Igru riječi **Sara Saršon**.

Samo u trećem kolu u Igru brojeva okušalo se šest učenika 1. b razreda i jedan učenik 1. d razreda u kategoriji AZ. Pod vodstvom mentorice Stojanke Došen zapažene rezultate je postigao učenik **Leon Begović** zauzevši 17. mjesto na nacionalnoj ljestvici.

Nataša Maričić, prof.

Učenici OŠ „Sveti Matej“ ponovno uspješni u čitanju

Učenici naše škole i ove su se godine uključili u 6. natjecanje u čitanju prozih književnih tekstova "I ti možeš biti teta/barba pričalica" u organizaciji Udruge Portić iz Rijeke.

Na natječaj se svake godine prijavi sve više natjecatelja, a posebno se ponosimo što su među nagrađenima i ove godine učenici naše škole. U kategoriji 1. i 2. razreda treću nagradu je osvojila **Dea Sabo**, učenica 2.a razreda pod vodstvom mentorice Maje Keš. U kategoriji 4. razreda posebno je pohvaljena **Natali Šimić**, učenica 4.c razreda pod vodstvom mentorice Ele Đekić. U kategoriji 5. i 6. razreda drugu nagradu osvojila je **Laura Kalčić**, učenica 5.e razreda, pod vodstvom mentorice Jasmine Mamula. U istoj kategoriji treću nagradu osvojila je **Zara Načinović**, učenica 6.a razreda, pod vodstvom mentorice Nine Dukić Srok, a učenik 6.a razreda, **Moreno Srok**, posebno je pohvaljen.

mentorice: Maja Keš, Jasmina Mamula, Ela Đekić, Nina Dukić Srok

Ča čitalnica 2025.

Učenici naše škole i ove su godine sudjelovali na tradicionalnoj i hvalevrijednoj manifestaciji „ČA čitalnica“, natjecanju u čitanju tekstova na čakavskome narječju.

Zajedno s vršnjacima iz drugih škola, naši su učenici pokazali izniman interes i talent u interpretativnom čitanju tekstova na čakavskom narječju. Predstavnici naše škole bili su Loren Kostelenski i Fran Petrač, učenici 2.b razreda s mentoricom Martinom Mičetić Davidić te Zara Načinović i Moreno Srok, učenici 6.a razreda s mentoricom Ninom Dukić Srok. Sretni smo što su učenici naše škole ostvarili zapažene rezultate te su za svoje sudjelovanje i izvedbu primili priznanja i pohvale.

U kategoriji 1. i 2. razreda **3.mjesto** osvojio je **Fran Petrač**, a u kategoriji od 5. do 8. razreda **2. mjesto** osvojio je **Moreno Srok**.

Čestitamo našim vrijednim učenicima na trudu i hvala im što čuvaju naše ČA!

mentorice Martina Mičetić Davidić i Nina Dukić Srok

Rianina hrvatsko-engleska pjesma nagrađena na HDF-u

Učenica naše škole Riana Banjac (5.e) nagrađena je na ovogodišnjem 29. Hrvatskom dječjem festivalu. Njezin rad našao se među 28 najboljih iz cijele RH. Mnoge učenike, pa tako i našu Rianu, privukla je jedna od ovogodišnjih tema natječaja - hrvatsko-engleska pjesma. Hrvatski dječji festival jedna je od najvećih i najprestižnijih manifestacija posvećena dječjem stvaralaštvu u Hrvatskoj.

Jasmina Mamula, prof.

GROBNIČKOJESENSKI DAN ZA UČENIKE I MENTORE

Čakavska beseda i običaji u učeničkim radovima

U petak 31. listopada 2025. godine u Frankopanskom kaštelu Grada Grobnika organizirana je i održana svečana dodjela nagrada učenicima koji su sudjelovali na natječaju Katedre Čakavskog sabora Grobnišćine „Darovani” uz zanimljiv program i radionice.

„Darovani” je likovno-literarni natječaj koji se provodi na području Primorsko-goranske županije. Učenici se natječu u različitim umjetničkim kategorijama, a nagrađeni radovi dobivaju priznanja i prigodne darove.

Nagrađen sam za svoje dvije čakavske pjesme Majeвица i Armunika. Osvojio sam **2. mjesto** u skupini od 5. do 8. razreda. Također, nagrađen sam **posebnom pohvalom Katedre Čakavskog sabora Grobnišćine**. Nakon podjele nagrada sudjelovao sam u radionici „Bajkoteka”.

Izmijenili smo svima poznatu bajku „Ivica i Marica” tako što smo svi redom dodavali izmišljene rečenice i događaje. Druženje učenika čakavaca i njihovih mentora bilo je jako zabavno i uspješno.

Frano Lučić, 7.b

Olimpijada iz engleskog jezika - Hippo the Contest

Učenici naše škole sudjelovali su u međunarodno natjecanju u poznavanju engleskog jezika na kojem se testiraju vještina čitanja, pisanja te uporabe jezika.

Iznimno smo ponosni na naše učenice **Vitu Rađu** (4.e) i **Saru Saršon** (7.e) koje su dobile poziv za sudjelovanje na sljedećoj razini natjecanja, European Regional Qualifiers koja će se održati u Italiji, u mjestu Lido di Jesolo u svibnju.

Poznavanje jezika zbilja pomiče granice i otvara prozor u svijet!

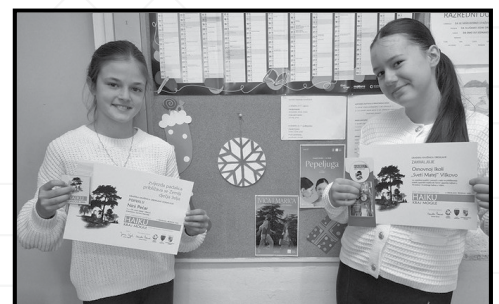
mentorice **Valentina Bago Stijepić** i **Maja Bulatović**.

Uspjeh naših učenica na natječaju Haiku kraj mogile

Na 9. literarnom natječaju Haiku kraj mogile u organizaciji Gradske knjižnice Oroslavje u kategoriji haiku na glazbu posebno je pohvaljena učenica Nina Pećar (5.c), dok je haiku učenice Matee Zečević (5.c) uvršten u ovogodišnji e-zbornik radova.

Jasmina Mamula, prof.

20. Festival matematike

U petak 8. svibnja 2026. je u Puli održan 20. Festival matematike u organizaciji Matematičkog društva Istra na kojem smo sudjelovali u obje kategorije: **Ekipa za 5+ i Matematika +.**

Ekipa za 5+ je natjecanje ekipa, **MIKRO ekipu** čine učenici 5. i 6. razreda, a naši su predstavnici bili: Nika Škalamera i Natali Filipović iz 5. razreda i Marko Škeva i Niko Ćuković iz 6. razreda.

Ekipu MEGA čine učenici 7. i 8. razreda u kojoj su bili: Sara Saršon i Gabriela Paurević iz 7. razreda i Tia Andrijević i Luka Mileusić iz 8. razreda.

Matematika + je smotra istraživačkih radova na temu zadanu od strane organizatora i ove je godine tema bila Hrana. Od ukupno osam (8) prijavljenih mi smo sudjelovali s dva istraživačka rada:

1. „Al' se nekad dobro jilo“ kojeg su izradili učenici 5. i 7. razreda: **Sara Mikuletić i Laura Ličina (5.r) i Frano Lučić i Adriano Šimić (7.r)** s mentoricama profesoricama Ines Kovač i Natašom Maričić te su se plasirali na **5. mjesto**.
2. „Hrana moga Kraja“ kojeg su izradili učenici 6. razreda **Niko Ćuković, Moreno Srok, Marko Škeva i Ana Pokorni** s mentoricom Doris Marčelja, prof. i plasirali su se na **7.mjesto**.

Doris Marčelja, prof.

Srebro zlatnog sjaja i ponos za našu školu

Dana 16. travnja 2026. godine u jutarnjim satima uputili smo se prema Karlovcu na regijski turnir pod stručnim vodstvom trenerice Karmen Vukorepa i profesora Josipa Kumburića. Na natjecanju iz odbojke za 5. i 6. razrede sudjelovalo je ukupno 8 ekipa iz različitih gradova naše zemlje. Sjajnu ekipu, točnije Odbojkaški klub „Sveti Matej“ činile su učenice: Petra Zebić, Vita Crnković, Sara Pranjić, Marija Malik, Tina Duraković, Huma Imeraj i ja- Mia Ban kao kapetanica.

Odigrane su ukupno tri utakmice. Nažalost, u jednoj smo bile poražene. Ekipa iz Vodnjana je pobijedila i osvojila zlatno.

Iako nismo okićene zlatom, ta naša srebrna medalja ima veliki sjaj. Natjecanje, koje je praćeno velikom podrškom glasnih navijača i roditelja, ujedno i veliko iskustvo, mnogo više je za nas.

U tako snažnoj konkurenciji, pokazale smo kvalitetu svoga rada, truda i ljubavi prema sportu, školi, mjestu i prijateljstvu. Vratile smo se u kasnim večernjim satima istog dana te zaspale umorne od slavlja, veselja i ponosa!

Mia Ban, 6.a

Sportski uspjesi

Učenici naše škole sudjelovali su u brojnim sportskim natjecanjima pokazujući velik trud i sportski duh. Natjecali su se u badmintonu i futsalu (dječaci), košarci (djevojčice), krosu (dječaci i djevojčice), odbojci (djevojčice), atletici (dječaci i djevojčice) te džudu (dječaci). Posebno ističemo **gimnastiku (djevojčice)** koje su osvojile **2. mjesto u PGŽ**, **rukomet (dječaci)** s osvojenim **3. mjestom u PGŽ** te **futsal (djevojčice)** koje su osvojile **1. mjesto u PGŽ** i sudjelovale na državnom natjecanju.

Edo Antić

FUTSAL
1. mjesto županija

GIMNASTIKA
2. mjesto županija

RUKOMET
3. mjesto županija

POMICANJE GRANICA

Ove stranice posvećene su učenicima koji svojim trudom, upornošću i talentom svakodnevno dokazuju da se granice mogu nadmašiti. To su oni koji ne staju na postignutom, već uvijek traže korak više – bilo u učionici, bilo na sportskim terenima.

U njihovim pričama prepoznajemo vrijednosti koje želimo njegovati: odgovornost, predanost i vjeru u vlastite mogućnosti. Njihovi uspjesi nisu samo rezultat talenta, već i rada, discipline i podrške koju dobivaju od svojih učitelja, obitelji i prijatelja.

Kroz ovu rubriku želimo istaknuti upravo takve učenike – one koji svojim primjerom nadahnjuju druge, pokazujući da se uz trud i ustrajnost mogu ostvariti iznimni rezultati, kako u školi, tako i izvan nje.

Barbara Đokić, sestre **Roberta** i **Morena Jelovica** i **Mihael Šolić** odgovorili su na pitanja o motivaciji, školskim obavezama, školskom sustavu, provođenju slobodnog vremena te su podijelili svoj „recept“ za uspjeh.

Neka njihove priče budu poticaj svima da vjeruju u sebe i hrabro pomiču vlastite granice.

Barbara Đokić, 6.c

Veliki dio moje motivacije dolazi od moje obitelji koji mi pružaju puno podrške u školskim i izvan školskim aktivnostima. Svaki novi uspjeh na natjecanjima me motivira na dodatan rad i težnju ka boljim rezultatima. Učenju i školskim obavezama posvećujem koliko mi je potrebno vremena, zavisno koliko je ispita ili ostalih školskih obaveza u nadolazećem danu ili tjednu.

U školi bi promijenila opširno gradivo, nastavu u dvije smjene i marendu.

Svoje slobodno vrijeme provodim u vožnji rola sa prijateljicama i šetnji. Volim uživati u prirodi, putovati i upoznavati nove kulture. Također bavim se i taekwondo formama u kojima uživam dok ih izvodim. Treniram u taekwondo klubu "Velebit".

Marljivost, upornost i odgovornost na kraju uvijek donose uspjeh.

Morena Jelovica, 7.d

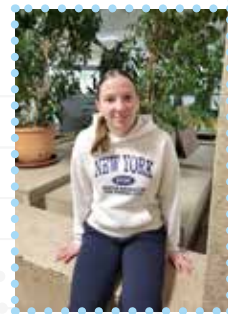
Moja motivacija dolazi od moje ogromne želje da budem bolja.

Školskim obavezama posvećujem vrijeme ovisno o mojem rasporedu i predmetima, ali na dan oko 2-3 sata.

U školi dobrim smatram školska natjecanja i druženja, a ono što bih voljela promijeniti je odnos učenika i profesora.

Većinu slobodnog vremena potrošim na treninge, druženja i odlazak na utakmice. Najviše uživam u sportskim aktivnostima.

Tajna mog uspjeha su upornost i natjecateljski duh. „Recept“ moga uspjeha je to da se uvijek prisjetim tri stvari, a to su: ne odustaj, zabavi se, i daj sve od sebe.

Roberta Jelovica, 7.d

Motivaciju pronalazim gledajući svoje uzore i idole.

Učenju i radu za školu posvećujem vrijeme ovisno o rasporedu i vremenu kojeg imam, ali u prosjeku do 3 sata na dan.

U školi je dobro to što ima raznih slobodnih aktivnosti, a mogli bi promijeniti da se u školski sustav ubaci više sati tjelesne zdravstvene kulture.

Slobodno vrijeme provodim treniranjem i odlaskom na utakmice, a najviše uživam kada sam u sportskoj dvorani.

Uvijek gledam naprijed i učim iz svojih grešaka. „Recept“ moga uspjeha je velika ljubav i motivacija za ono što radim.

Mihael Šolić, 7.e

Moja motivacija dolazi iz velike ljubavi prema igri, osjećaju zadovoljstva nakon dobre izvedbe na terenu.

Školskim obavezama posvećujem otprilike pola sata do sat vremena dnevno. Osim ako imam ispit ili ispitivanje tada malo dulje učim.

Dobrim u školi smatram to što se svi profesori trude da nam prenesu što veće znanje za daljnje školovanje, a volio bih da imamo puno više sportskih aktivnosti.

Svoje slobodno vrijeme provodim igrajući nogomet s prijateljima ili vozeći bicikli s prijateljima, a ako je vani lošije vrijeme provodim slobodno vrijeme radeći vježbe snage i ponekad odem s prijateljima do Towera.

Tajna mog uspjeha su velika ljubav prema igri, želja za dokazivanjem na terenu, svakodnevna disciplina u treniranju te se često moram odreći druženja, igre, nekih svakodnevnih stvari pošto bih volio postati uspješan igrač.

INTERVJU S UČENICOM GENERACIJE 2024./2025.

Recept Tijane Mamula za uspjeh

**Nije najvažnije biti savršen, nego truditi se i ne odustajati.
Vjerujte u sebe i stavljajte sebe na prvo mjesto.**

Tiha i samozatajna, vješta na riječima i u izražavanju emocija, izrazito umješna u verbalnom izrazu, na sceni sigurna, uvjerljiva i višestruko nagrađivana prošlogodišnja učenica generacije, sadašnja gimnazijalka Tijana Mamula, rado je pristala na intervju i udovoljila našoj znatiželji.

1. Kako si primila nagradu, što ti ona znači i je li utjecala na tvoj izbor srednje škole?

Nagradu za učenicu generacije primila sam jako sretno i ponosno. Iskreno, potajno sam se nadala tome, ali nisam bila potpuno sigurna da ću je dobiti pa me ipak malo iznenadilo. Ta nagrada mi puno znači jer je potvrda mog truda kroz sve godine osnovne škole. Dala mi je dodatno samopouzdanje i podršku da idem dalje.

2. Jesi li lako donijela odluku o nastavku školovanja i uz čiju pomoć?

Odluku o nastavku školovanja nisam donijela baš preko noći, ali nije bila ni preteška. Najviše su mi pomogli roditelji i razrednica, ali i vlastiti interesi. Razmišljala sam o tome što me zanima i gdje se vidim u budućnosti pa sam prema tome birala školu.

3. Ukratko se osvrni na osnovnu školu i usporedi je sa srednjom.

Osnovna škola mi je ostala u jako lijepom sjećanju jer je sve bilo opuštenije i činilo se lakšim, a srednja je izazovnija i zahtijeva dobru organizaciju, ali je i uzbudljivija.

4. Jesi li zadovoljila sve svoje interese i želje, posebno interpretativne i scenske, i kako ih usklađuješ s obvezama?

Rekla bih da me srednja škola malo zaustavlja u tome zbog obaveza koje imam, ali nikada neću potpuno odustati jer je to dio mene. Ove godine sam izdvojila vrijeme za monolog na Lidranu.

5. Što misliš o zabrani mobitela i AI te kako je koristite u svojoj srednjoj?

Činjenica je da je većina mladih danas vrlo ovisna o mobitelima, a rekla bih da i ja spadam u tu skupinu. Zbog toga ne mogu biti baš objektivna što se tiče te teme, no mislim da svi znamo da bi nam trebao odmor od mobitela. Svakako AI nije dobar za varanje, već za pomoć u razumijevanju gradiva, što mnogi ne razumiju.

6. Imaš li već plan za nastavak školovanja i buduće zanimanje?

Jedan od glavnih razloga mog upisa u gimnaziju je bio višestruk izbor za daljnje obrazovanje. Trenutno nisam sigurna što želim u budućnosti jer mi se planovi stalno mijenjaju, ali u zadnje vrijeme gledam u pravcu medicine.

7. Za kraj te molimo da savjetuješ naše osnovnoškolce kako biti uspješan u školi.

Moj savjet osnovnoškolcima je da budu uporni i organizirani. Nije najvažnije biti savršen, nego truditi se i ne odustajati. Pitajte kad nešto ne razumijete, radite redovito i pronađite vrijeme za odmor. I najvažnije od svega - vjerujte u sebe i stavljajte sebe na prvo mjesto jer sami sebi trebate biti prioritet.

Zahvaljujemo Tijani na odgovorima i želimo joj puno uspješnih i veselih dana u srednjoj školi kao i duge aplauze na pozornicama koje bude osvajala, posebno na pozornici života.

školske novinarke

INTERVJU S NAJKREATIVKOM

Biti drukčija iz potrebe za slobodom u istraživanju vlastitih granica

- Budimo drugačiji i svakim danom malo bolji pa će i sve oko nas biti veselije i malo ljepše. - moto je naše učiteljice Irene Zubčić koji bismo svi trebali bar ponekad slijediti.

Porazgovarali smo s ovom kreativkom osobitog stila koja zabavu pronalazi izvan ustaljenih okvira i prenosi svoj izbor na učenike u školskoj zadrugi.

1. Otkad želja za razlikovanjem u izgledu? Kada se formirao Vaš pristup BITI DRUKČIJA i zašto? Je li on posljedica želje za individualnošću i mladenačkog bunta ili posljedica Vašeg kreativnoga duha?

Još kao malo dijete nije mi se sviđalo što su svi moji prijatelji imali podjednaku odjeću i obuću. Bilo je uobičajeno da dječaci imaju plave tonove, djevojčice pastelne, ne previše šareno...a mene su veselile žive boje i uzorci. No, dok ste maleni nemate baš slobodu u izboru jer roditelji određuju. Tek negdje u petom razredu mogla sam sama birati što mogu obući i kako. Bilo mi je zabavno kombinirati boje i uzorke, biti drugačija od drugih, ne biti u okvirima. Nisam pratila što je moderno a što nije i zapravo je značilo jednu vrstu slobode. Takav moj stav biti drugačija je više potreba za istraživanjem nečeg novog, istraživanjem svojih granica. Biti kao ostali je puno jednostavnije, a biti drugačiji zahtijeva dozu hrabrosti, maštovitosti i čvrst karakter.

2. Kakve ste reakcije okoline zbog svoga osobnoga stila doživjeli?

Reakcije su u pravilu jako dobre. Pogledje ljudi više primjećuje moja obitelj dok ja baš i ne. Često dobijem pohvalu, pitanje gdje kupujem određene stvari, otkud mi ideja za boju kose, frizuru...ali isto tako imaju potrebu napomenuti da oni tako ne bi mogli. Svojim izgledom zapravo zainteresiram ljude pa mi to koristi i u poslu. Veseli me svaki komentar.

3. Vaša kreativnost ima više lica i dio je Vašeg načina življenja pa nam otkrijte čime se bavite u slobodno vrijeme.

U slobodno vrijeme volim izrađivati nakit, uporabne predmete, izrađivati modele kamenih kućica. Materijale često pronalazim u prirodi pa bude ugodno, korisno i inspirativno.

4. Školska je zadruga važan poligon za izražavanje kreativnosti i ostvarenje novih ideja. Odakle ih crpate? Što mislite o recikliranju? Kako dolazite do potrebnih sredstava i materijala za stvaranje raznih praktičnih i ukrasnih predmeta? Je li lakše animirati djecu ili odrasle za istraživanje i kreiranje?

Školska zadruga uči djecu praktičnim vještinama, poduzetništvu i odgovornosti. Većinom se sami financiramo pa nam materijali često budu odbačeni predmeti da bismo mogli kupiti boje, ljepila i pribor. Od starog i recimo nekorisnog, radimo nove i zanimljive predmete. Stare tipkovnice postale su narukvice, stare knjige materijal za naušnice, a u planu imamo nakit od neiskorištenih kuna i lipa, pribora za jelo. Često isprobavam što bismo mogli iskoristiti na drugačiji način pa tako nastanu i te kreacije. Učenici uvelike pomažu svojim prijedlozima i idejama. Recikliranje smatram važnim i korisnim. Djeca su maštovitija u izražavanju od odraslih i lakše ih je motivirati. Uporniji su, uče na pogreškama, vole eksperimentirati, a s obzirom na to da me poznaju kao „drugačiju“, nije im neugodno predložiti neobičnu ideju dok su odrasli oprezniji i više vremena im treba da kreiraju nešto drugačije.

5. Imate li podršku okoline u školi i obitelji? Koji je Vaš životni moto? Imate li neku neostvarenu želju i ambiciju?

Osim podrške obitelji, podrška kolega i učenika mi puno znači. Često kolege i učenici rado sudjeluju u prikupljanju raznoraznih materijala, a naši sajmovi su sve posjećeniji pa im od srca i ovim putem svima zahvaljujem.

Budimo drugačiji i svakim danom malo bolji pa će i sve oko nas biti veselije i ljepše. To je moj životni moto i poruka svima.

„Ručno rađeni predmeti su raskoš koju ne mora svatko imati. Tko ih hoće imati ili plaća majstoru za rad ili ih sam radi,“ izjava je Coco Chanel koja dobro opisuje i mene. Moja želja je da više vremena provodim radeći nove maštovite predmete, a manje plaćam razne majstore iako se bez njih ponekad ne može.

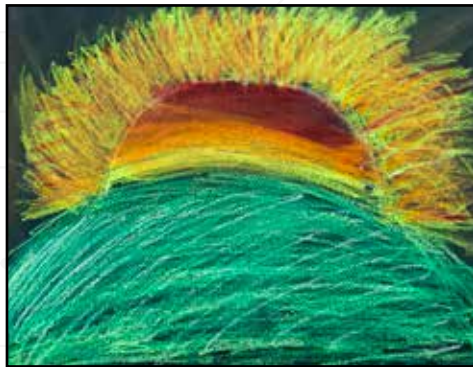

TAMO GDJE JE DOM

Ljeto na Kvarneru

Kvarner je moj rodni kraj,
on poseban ima svježine sjaj.
Najljepši je u ljetno doba,
tada se njegovim rivama šeće najmodernija roba.
Miris soli u kosi i galebova let,
tad čini se kao da stao je svijet.
Školjke u pijesku i plivanje u moru,
pecanje riba u čamcu u ranu zoru.
Jarko žuto Sunce i mora
modra plava boja,
dva su kontrasta savršenog spoja.
Sunčanje na plaži i naočale na glavi,
to je osjećaj užitka pravi.
Ukusan sladoled i u kavi puno leda,
to je sve što mi uz kvarnersku čaroliju treba.
A navečer, kada utihne more i ne čuješ pometnju,
najljepše je s prijateljima
otići u šetnju.
Druženje do kasno bez obaveza i škole,
to je ono što sva djeca najviše vole.
Kvarner je za mene najljepši kraj,
ovdje je svako ljeto čarobno, znaj.
Enea Lukanović, 8.a

Dora Mulac, 2.a

Moj djed

Moj se djed zove Mirsad. On ima 62 godine, a uskoro će napuniti 63 godine. Ima gustu, sijedu kosu. Oči su mu smeđe poput čokolade. Ima veliki nos i velike uši. Usne su mu malene. On se oblači sportski. Obuče duge, vunene hlače, pamučnu trenirku i velike, udobne cipele. Snažan i hrabar je on. Moj djed se uvijek smije i igra, ali se voli i odmarati. Kada mu je slobodan dan, uzme hladnu pivu u staklenoj boci i uživa. Obožavam svojega djeda.
Emi Junuzović, 3.e

Korina Crnjak, 4.d

Selo Kupa

Va Kupske doline, čisto kraj reke Kupe, smestelo se naše mahano selo Kupa. Tam mi živijo dida i baka. Selo je na desne strane Kupe, a prek reke je Slovenija. Selo Kupa ma samo štere stalna seljana. Vikendom, kad pridemo mi, pa iše šerja familija i pajdaši od ostalih seljanof, onda nas je puno več. Onda se družemo, igramo nogomet i sakojake druge igre. Letos so naše seljane i seliane iz nan bližnjih sel, pa tude naše vikendaše skep s Slovence iz leve stran, popravele drveni viseći most prek Kupe. Seda k nam pride doste turistov uživat va prirode i gledat nove most. Selo je mahano, ali mammo i nekaj životinj. Dida i baka emaju kokoše, peteha, ki lipu popeva, dve mačke ke nečejo loviti miše i enega zajca. Sosede maju pasa i još dve mačke. Okole sela je šuma pa prideju tude divlje životinje: divlje prašče, košute, srne, jeleni, tvor, kune... Na bregi Kupe živiju tude kaće, divlje patke, čaplje, vidre i dabre. Jako man rad selo Kupa i rad se vrnem tam.

Erik Žagar, 6.d

Moja sestra

Kad je popodne škola,
kod kuće ostaje moja sestra Lola.

Ona je jako mala,
al' za nju to nije šala.

Ona i ja se igramo često,
ali ona ništa ne sprema na mjesto!

Kad joj na večer pričam priču ja,
ona bude jako vesela!

Kad Lola ima bombona dva,
uvijek jedan meni da!

Misha Gangur, 2.b

Emi Junuzović, 3.e

LJUBAV JE U ZRAKU

ONA + JA

(moj valentinovski završetak priče)

... Da joj dam taj papir na kom piše: Ti mi se sviđaš!

Zvono, kao da me čulo, odjednom jako brzo zazvoni. Krenuo sam prema Ivani vrlo nervozno, ali sam stao i u sebi rekao - ti si jak, ti to možeš, ti ćeš to uspjeti. Kad sam to u sebi izrekao udahnuo sam i izdahnuo pa krenuo do njezina stola. Došao sam do Ivane i rekao joj: Ovo je za tebe! Ivana mi uzvratila: Hvala, ali zašto si se zacrvnio? Kad otvoriš vidjet ćeš, odgovorim. Ivana rastvori papir i reče mi: Pa ako nisi znao i ti se meni sviđaš, jako! Sakupio sam svu hrabrost ovoga svijeta i upitao Ivanu želi li postati mojom curom.

Nastavite sami jer on i ona više ništa nisu trebali govoriti.

Lana Cofer - Cliner, 4.a

Gabriela Turudić, 4.d

Eleonora Karalić, 2.b

Zaljubljena

Kada zadaća ostane nenapisana
i soba nepospremljena,
meni mama često kaže
ti mora da si zaljubljena.

Ti mora da si zaljubljena
kaže mi kad različite čarape stavim
kad plešem, a muzika ne svira
i da sam na koncertu ja se pravim.

Kad me vidi da se smješkam
i u daljinu gledam
isto to mi kaže,
a ja joj za pravo ne dam.

Ali reći ću vam prijatelji
da je mama svaki put u pravu,
jer kad sam zaljubljena
ja uvijek gubim glavu.

Zadaća
se ne piše,
soba mi se ne sprema,
plesala bih i pjevala
kao da sutra nema.
Jer ljubav me tjera da luckasta budem.

Nika Šimunjak, 6.a

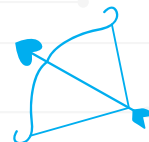
Ljubav je

Kad su nam se pogledi susreli bio je to san.
Njene tamne oči i blagi osmijeh poprave mi dan.
Sramežljiv pogled u školi je prati,
poruka u kasne sate u život me vrati.

Tiho doći će i taj dan
kada svima ću reći, da
u nju zaljubljen sam ja

Ljubav je život,
ljubav je dar
u ljubavi treba živjeti
svaki dan.

Ivan Tadić, 6.a

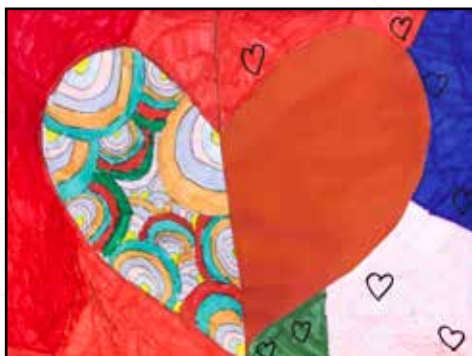

Ljubav je

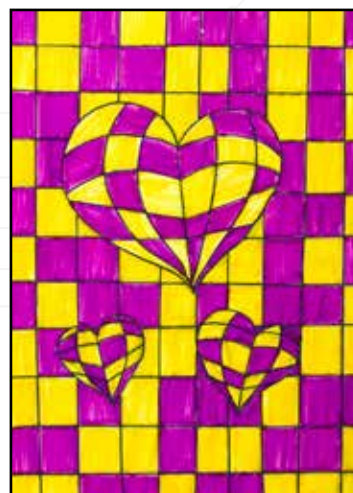
U očima tvojim, zvijezde sjaje
Srce moje, u ritmu bije.
Tvoj osmijeh kao Sunce grije
U ljubavi tvojoj ja sam sretna.

Tvoja ruka u mojoj ruci
Svijet je sav bez muke.
Ljubav naša kao rijeka teče.

Anastazia Mehanović, 6.e

Lora Jasika, 2.e

Melani Milekić, 4.d

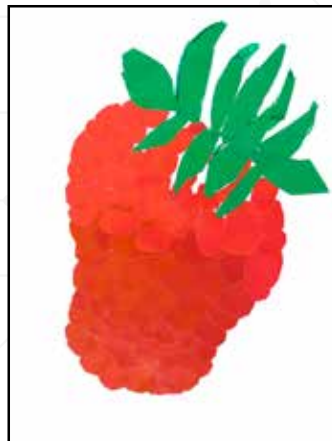
ZASTANI. UDAHNI. POGLEDAJ OKO SEBE.

Šuma zimi

Na jele je pao bijeli snijeg
U daljini se vidi mali brijeg.

Zima je uspavala šumu
i darovala joj snježnu krunu.

U šumi kristalno cvijeće
miruje uz visoko drveće.
Marija Trofymchuk, 3.e

Eva Vrhovski, 2.a

Jagoda

Moje omiljeno voće je jagoda. Okrugla je i malena. Crvene je boje koja me podsjeća na mamine usne. Ugodnog je mirisa. Od jagoda se rade razni kolači. Ona je moje omiljeno voće upravo zbog svoje boje i prekrasnog mirisa.

Dea Sabo, 2.a

Ivona Mudrić, 2.e

Snježni pokrivač

Obliznji brijeg
Pokrio je bijeli snijeg.

Usnulo drveće pokriveno snijegom
Kristalno cvijeće pod brijegom.

Zamrznuti potočić prekriven ledom
Uplašeni zečič trči snijegom.
Sergej Milovanović, 3.e

Sara Boras, 4.b

Suncokret

Veliki i mali cvjetovi
prekrili su cijelo polje
ima ih do mile volje.

Kao sunce žute su boje
svi u vrsti uspravno stoje.
Stoje tako jer
se prema suncu kreću
stvarajući tako
pozornost veću.

Mihaela Dražić, 4.b

Taša Perner, 4.b

Oblak,
mekan i bijel.
Leti, plače, putuje.
U njemu emocije stoje.
Putovanje.

Naomi Jerković, 4.c

Proljeće

Proljeće, proljeće
trava nam raste,
i voda teče,
vraćaju se laste.

Proljeće dolazi,
sretni smo svi.
Zima odlazi
ajmo zajedno pjevati.

Proljeće, proljeće
sunce nam sja,
oblaci doć neće
vesel sam ja.

Marin Mikuletić, 3.b

Sara Saničanin, 1.a

Naranča

Naranča je slatka
kao moja prijateljica Zlatka.
Okrugla je ona,
kao par velikih bombona.
Može biti velika i mala
kako bi u svaku ruku stala.

Tea Ban, 4.e

Lea Strehovac, 2.c

Maria Elena Spajić, 4.c

Izvor života

Ima nešto bez čega se živjeti ne može.

Ima nešto što poboljšava naše tijelo, izgled naše kože.

Nešto što pada, teče...

Na razne načine se kreće.

To nešto prozirno je, bez okusa, čak ni mirisa nema,
no kad ju pijemo zdrav život nam se sprema.

To čudo važno je i snažno,
stvarno nas liječi i bolesti spriječi.

To više ne mora biti tajna,

TO JE NAŠA VODA SLAVNA!

Natali Šimić, 4.c

Galeb

Iznad plavog mora letio sam ja, galeb Roko. Širim svoja krila i osjećam lagani morski vjetar. Vidio sam plavo more kao nebo iste boje. Visoke, sive i čvrste stijene na kojima se sunčaju gušter i gušterica. Dok letim, čujem šum mora i vidim male ribice kako plivaju blizu površine. Ponekad se spustim bliže moru i uhvatim ribu za ručak. Volim letjeti iznad mora i stijena jer se tada osjećam slobodno. Ponekad pratim brodove na njihovom putovanju i uživam u društvu ribara. Ja sam sretan galeb koji uživa u svome letu.

Roko Lakić, 3.e

Mirna Kuzmanović, 1.d

← **Haiku**
Online 📺 📞 ⋮

srpanjski izlet
obećava zabavu
puna galerija
Noemi Kovačević, 5.c

živahna djeca
postaju nestrpljiva
autobus u kvaru
Nia Milić, 5.c ✓

prepuni koferi
spremni za putovanje
veselje djece
Erin Jakovljević, 5.c

zvijezda padalica
približava se Zemlji
dječja želja
Nina Pećar, 5.c

Rad je pohvaljen na natječaju Haiku kraj mogile ✓

topao vjetar
beskrajan put čeka
zagrljaj mora
Ira Brkljača, 7.e

bijeli vrh Učke
medvjed traži skrovište
stope u snijegu
Lucia Ljubas, 5.c ✓

lišće na pruzi
misli lete kroz tišinu
vlak u daljini
Anzhela Shyika, 7.e

kraj nevremena
skakuću po lokvama
dječje čizmice
Matea Zečević, 5.c

**Rad je uvršten u e-zbornik u sklopu
natječaja Haiku kraj mogile.** ✓

put pod snijegom
tiha glazba u noći
srca putuju
Slađana Miškić, 7.e

šareno lišće
vjetar nosi daleko -
u vječnost
Gabriela Paurević, 7.e ✓

 Type a message

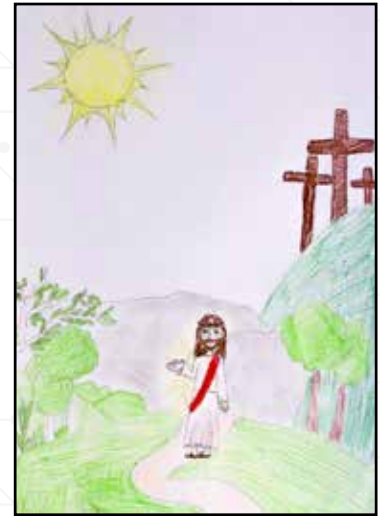
STRANE STRANICE

Jesus was kind

Jesus was kind, humble and full of love for everyone. He helped the poor, healed the sick, and forgave those who hurt him. He thought people to love one another, to be honest, and to live with peace and faith. His life was an example of compassion and selflessness. Jesus's purpose was to show God's love to the world and to save people from sin. He came to teach people how to live with kindness, forgiveness and faith. Though his death and resurrection, Jesus made a way for everyone to be forgiven and have a close relationship with God. Jesus had a special connection with God and a pure heart that no one else had. He had deep wisdom, endless hope, and true peace inside him. He could understand people completely and cared for everyone, even those who disliked him. His power to heal and his love for all made him different from any other person. Jesus was about 30 years old, with olive skin and dark eyes, and wavy dark hair. He had a short beard, a strong but gentle face, and a fit build from walking and working. Jesus liked helping others, teaching people about good and truth, spending time in nature, and being with his friends. He enjoyed simple things and cared deeply for everyone around him.

Sara Kinkela, 7.d

Ana Kovačić, 5.a

Breaking down barriers “Building Bridges Through Stories and Play”

Around Valentine's Day, we visited class 2.d and performed a play called Friendship Is the Key. We wrote the script ourselves, so the play is our own masterpiece. The pupils really liked it, and we had a lot of fun.

In class 2.e, we went to show our spellbooks that we made around Halloween. Before reading the spellbooks to them, we introduced ourselves and told them which class we are from. When we finished reading, we asked the pupils some questions to see what they remembered. All in all, we had a great time in 2.e.

During the Christmas season, we visited class 2.b. We read them a Christmas story called Christmas Magic. We read it in English and Croatian. The pupils listened carefully to us and rewarded us with a round of applause. We all had a great, cosy time.

Amber Tus, Anika Shabani, Vita Rađa & teacher Valentina

George and the lady

There is a very big and colourful castle from the story George and the lady. This castle has got five flags and a big gate. There is a very sad and worried lady in the castle, but outside is a young and brave prince ready to save her. He has got a black horse and a big sword. The prince and the scary dragon fight but at the end the brave prince won. The story went rapidly but ended happily.

Petar Božić, 3.e

There is an old, old castle on the hill. Inside the castle there is a lady. She is very sad.

There is a green dragon at the gate. He has got seven heads. There is also a prince on the black horse. His horse is the best. The prince is not afraid. He has got a sword and he killed the dangerous dragon.

Vito Jokić, 3.b

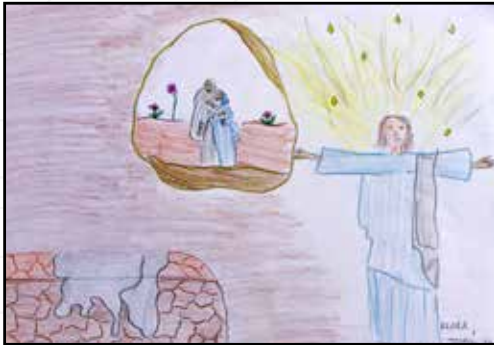

NEBESKE STRANICE

Kruh

ukusan, mekan, kukuruzni
mijesimo, pečemo, jedemo
kruh je važan
život

Natali Turudić, 2.a

Klara Tomić, 4.b

Uskrsnja pjesma

U tišini jutra, dok sunce se budi,
zvona lagano zvone, raduju se ljudi.
Miris proljeća širi se svuda,
Uskrs donosi nadu najvećeg čuda.

Na stolu jaja šarena se gnijezde,
simbol života, radosti rođenja sjajne zvijezde.
Djeca se smiju, traže dar skriven,
svaki kutak doma toplinom prekriven.

Cvjetaju grane, priroda diše,
srce se puni, a tuga briše.
Uskrs nam šapće tiho, bez riječi:
ljubav i nada svakoga izliječi.

Neka te prati svjetlost tog dana,
u svakom koraku od jutra do sna
jer Uskrs nije samo blagdan i čas,
već novi početak za sve nas.

Melina Kolarević, 5.b

Doria Mulac, 2.a

Dragi Bože!

Hvala ti za sve što činiš za nas, za to što smo zdravi, idemo u školu, imamo novca za život i živimo život kakav je nekome san. Molim te da svim ljudima koji nemaju dom niti išta kao mi da im pomogneš i da su zadovoljni. Da prestanu ratovi i da živimo lijep život. Svi na svijetu. Hvala ti što si nam dao obitelj, prijatelje i sve ostalo potrebno za život.

Čuvaj moju obitelj i daruj nam da nam bude lijepo u školi, da se zabavimo i da lijepo učimo, da nam vrijeme u školi brzo proleti i da se lijepo družimo.

Amen!

Nina Pećar, 5.c

Ivano Majdandžić, 6.a

Jelena Delač, 3.e

Hvala Bože što si nas sve stvorio i napravio lijepima. Hvala Ti što si nam dao hranu da jedemo i čistu vodu da pijemo. Hvala što imamo krov nad glavom, odjeću i obuću. I da nas čuvaš ti i naša obitelj, i da svaku noć spavamo u miru. Amen.

Moreno Zupčić, 5.a

Mihael Kovačević, 3.c

ISTRAŽUJEMO. PROMIŠLJAMO. MISLIMO.

Vita Rađa, 4.e

Na kraju dana...

Braća se lijepo i tiho igraju u svojoj sobi. Mama ne budi i pustila me da spavam koliko hoću. Kada sam se probudila, spremila sam se i polako otišla u školu.

U školi je bio super dan. Nismo ni pisali ni čitali. Zapravo jesmo, ali kroz zabavu. Na matematici smo zbrajali lijepe riječi i komplimente. Brojevi su bili jako veliki. Pod hrvatskim smo vježbali pisati pohvale. Na prirodi smo, pod mikroskopom, gledali svaki komadić ljubavi i zajedništva. Iako nam mikroskop nije bio potreban. Na tjelesnom smo se jako naradili i umorili. Morali smo trenirati kako pravilno zagrliti nekoga. Iako za to ne postoji krivi način.

Nakon svog tog truda i rada, otišla sam na trening. Trenerica je pohvalila svaki moj udarac. Poslije treninga napisala sam zadaću. Zapravo, nisam ništa pisala jer nam je zadatak bio da napravimo tri dobre stvari. Prvo sam otišla u azil. Kira i ja smo šetale, šetale, šetale sve dok nas nisu noge zaboljele. Bilo nam je baš lijepo. Drugo dobro djelo bilo je pomoći Niki da nauči engleski. Bilo je zabavno i sve je naučila. Treće i zadnje dobro djelo bilo je pomoći svojoj teti da zasadi cvijeće. Jako to voli raditi, ali joj treba pomoć jer je osoba s invaliditetom.

Na kraju dana, legla sam u krevet... i začula jednu jako poznatu rečenicu 'Miaaa, buđenjeeee!'. Ustala sam se i shvatila da je sve ovo bio samo san.

Mia Fiamin, 6.d

Priča o stablu

Ja sam jako stari hrast. Živim u malom selu u blizini grada Rijeke. Tamo stojim već dvjesto pedeset godina i upoznao sam kroz to vrijeme mnogo generacija.

Ja sam listopadno stablo. Imam široko deblo i visoke grane, zelene valovite listove te gustu krošnjju. Oko mene žive ljudi i drugi hrastovi. Svima pomažem tako što im dajem kisik, a nekima i hranu. Životinjama pružam dom na mojim granama. Ptice mi pjevaju i igraju se skrivača u krošnjji. Ljudi me mogu koristiti za izgradnju domova i ogrjev. Oni su zato jako zahvalni, a to mi pokazuju tako što me povremeno posjećuju i sjedaju u moj hlad. Tada pričaju razne priče iz svog života. Ja se dobro ponašam prema okolini pa se i ostatak prirode lijepo ponaša prema meni. Sunce me grije, vjetar me osvježava, kiša me zalijeva, a zemlja mi daje snagu. Volim ovo moje stoljetno mjesto. Ponekad dolaze djeca i lome mi grančice. To me jako boli. Volio bih da se ljudi ljepše ponašaju prema nama stablima i više nas poštuju jer bez nas stabala nema života ni ostalim bićima.

Ivan Brkljača, 3.e

Karla Šebelja, 8.a

Eli Zec, 3.b

Svijet po mjeri djece

Savršeni svijet za djecu bio bi prepun smijeha, zabave i sreće. Za domaće zadaće mjesta ne bi bilo, samo za prijatelje i igru. Baš nitko svađao se ne bi, baš nitko ne bi se vrijeđao. U tom bi svijetu vladalo samo zdravlje i mir.

Djeca bi svaku noć sanjala velike, šarene snove i vjerovala bi da ih mogu ostvariti!

Tia Vanek, 4.a

Moja glava

Moja je glava dom svih mojih misli i prozor kroz koji promatram svijet. Izvana je krasi duga smeđa kosa s pet ili šest uočljivih pramenova i smeđo-zelene oči koje uvijek znatiželjno promatraju sve oko sebe. Ona služi kao najvažniji alat - ona je centar iz kojeg upravljam svojim pokretima, slušam glazbu koju volim i prepoznajem mirise omiljenih jela. Moja glava nije samo dio tijela, ona je mjesto gdje se rađa sve ono što ja jesam. Kroz godine, moja se glava polako mijenjala i rasla zajedno sa mnom, postajući dom sve ozbiljnijim razmišljanjima. Dok sam bila mlađa, u njoj je bilo puno više mjesta za jednostavne dječje igre, a danas je ispunjena školskim obvezama i velikim snovima. Volim razmišljati o tome kako se moje misli razvijaju i kako svaki dan u glavu „spremim“ nešto novo što prije nisam znala. Često me moja pametna glava izvuče iz nevolje, na primjer kada se usred testa sjetim točnog odgovora koji mi je donio odličnu ocjenu. Ipak, ponekad zbog svoje „lude glave“ i brzopletosti upadnem u manje probleme jer nešto kažem prije nego što dobro promislim o posljedicama. U tim trenucima učim kako biti strpljiva i kako bolje donositi odluke u budućnosti. Unutar moje glave skriva se i čitav svijet mašte u koji bježim kada želim stvoriti neku novu priču, planirati putovanje ili osmisliti novi crtež. Tamo stvaram svjetove u kojima je sve moguće i razmišljam o tome što bih sve željela postići. Ponekad je u njoj prava gužva od silnih informacija, ali uvijek nađem poseban kutak za svoje uspomene s obitelji i prijateljima. Moja mi glava pomaže da razumijem osjećaje drugih ljudi i da svakim danom postanem bolja osoba. Ona je poput nevidljive, dragocjene knjige u koju svakodnevno upisujem najzanimljivije trenutke svog života. Bez obzira na sve izazove, moja je glava moj najvjerniji saveznik i najbolji vodič kroz svaki novi dan. U budućnosti želim da moja glava postane prava riznica mudrosti i dobrih ideja. Svoju ću glavu razvijati tako što ću stalno učiti nove stvari, čitati knjige i uvijek ostati znatiželjna. Vidim je u budućnosti uzdignutu i ponosnu, spremnu da riješi svaku prepreku na putu do mojih ciljeva. Moja će glava zauvijek ostati čuvar mojih snova i najljepše mjesto u kojem stanuje moja sreća.

Mirta Gorup, 4.a

Noemi Bokulić, 2.b

Marija Filipović, 1.a

Želim biti velika u svojim djelima

Svi mi imamo neke svoje ciljeve i želje. Oni nas guraju naprijed da budemo bolji. Još sam mlada, ali već razmišljam o tome što ću biti kad odrastem i kakvu budućnost želim imati. Isto tako znam što želim zadržati i što želim popraviti da budem bolja.

Za mene biti velika ne znači imat pun džep novaca i skupe stvari. To znači vjerovati u sebe, pomagati drugima i ne odustajati kad je teško. Imam puno snova – želim učiti, putovati, upoznavati nove ljude, otkrivati svijet i biti dobra sportašica. Jednog dana želim raditi posao koji volim i kojim mogu nekome pomoći. Znam da ću nekad pasti i griješiti, ali iz greški se učim i spremna sam boriti se. Kad sam bila mala, znala sam s tatom volontirati u humanitarnoj udruzi „Riječko srce“.

Tada sam shvatila kako je dobro činiti dobro i da je lako bit dobra osoba. Mislim da veličina ne dolazi iz onoga što imamo, nego iz onoga koliko smo dobri i koliko radosti dajemo drugima. Ako uspijem živjeti s osmijehom i pomagati makar malo ljudima, onda ću, nadam se, biti velika u svojim djelima.

Ena Udovičić, 8.e

Lijepa riječi

Kada čujem „lijepa riječi“ na pamet mi padnu izvoli, hvala, molim i oprost. One se često izgovaraju, pogotovo ako si suosjećajan te ako želiš pokazati ljubav i pristojnost. Uvijek treba iskazivati poštovanje i svakodnevno izgovarati te riječi. Čak ponekad možemo misliti da je to nepotrebno, ali lijepa riječi nikada nisu nepotrebne. One ti mogu poslužiti u bilo kojem trenutku i nikada se ne zna, možda ta mala riječ nekome može izazvati veliku sreću.

Jer lijepa riječi sva vrata otvaraju!

Naomi Jerković, 4.c

Noemi Zec, 8.c

Snaga riječi

Riječ je iskra što plamen zapali, odnose gradi ili ih ruši.

U šapatu liječi, u bijesu slama, ona je most ili zid među ljudima.

Luka Petković, 7.a

OBITELJSKO NASILJE

Femicid nema opravdanje Nasilje nikada nije rješenje problema.

Netko nema pravo oduzeti život ženi bez obzira na to koliko je ljut ili tužan. Život je nešto najvrjednije što imamo i svi ljudi zaslužuju živjeti sigurno i bez straha. Žene su nečije mame, bake, sestre, kćeri i prijateljice. One imaju svoje snove, planove i ljude koji ih vole. Kada se dogodi femicid, ne gubi se samo jedan život, već puno ljudi bude tužno i povrijeđeno.

Ponekad ljudi pokušavaju pronaći izgovore i reći da se netko naljutio ili da su se posvađali. Ali svađe se događaju svima i to nikada ne smije biti razlog da netko nekoga ozlijedi ili ubije. Nasilje nikada nije rješenje problema.

Zato je važno učiti da trebamo poštovati jedni druge, oslušivati se i pomagati. Ako netko ima problem ili je ljut, treba razgovarati s nekim i potražiti pomoć. Svaka žena zaslužuje živjeti slobodno bez straha i nasilja, zato femicid nema opravdanje i nikada se ne smije događati.

Elma Selimanović, 7.a

Lora Bercich, 4.a

Klupa

Svaki veliki odmor sjedimo na istoj klupici u školskom dvorištu. Ne pričamo uvijek, ali u sebi znamo da smo tu jedna za drugu. Dijelimo sendviče, domaće zadaće i tišinu kada nemamo o čemu razgovarati ili nam je potreban mir. Jednoga dana moja prijateljica došla je tužna u školu, nisam ju pitala zašto, samo sam sjela pokraj nje i gurnula joj čokoladicu. Bilo je dovoljno. Shvatila sam da pravo prijateljstvo ne treba puno riječi. Dovoljno je da neko sjedne pored tebe i kada ti je najteže.

Lana Baković, 7.a

a/c

Nika Eskić, 7.c

Čitanje

Čitanje je divno, ubija dosadu,
uz knjigu vrijeme leti u selu i gradu.
Uvijek poučno, mozak nam jača,
jer znanje je moć — to svatko shvaća.

U knjigama tajne i svijet otkrivam,
s njima sretna ili tužna bivam.
Čitam poslije treninga u sitne ure,
s junacima doživim uzbuđljive avanture.

Romina Kučan, 5.e

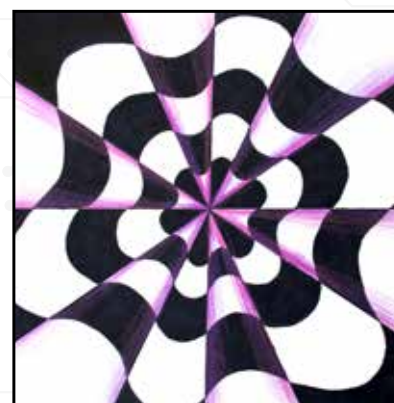
Doris Mulac, 5.d

Zašto je teško biti tinejdžer

Biti tinejdžer, čini se, može biti vrlo stresno razdoblje. Pritisak škole, društvenih mreža i pronalaženje vlastitog identiteta često su teški. Mnogi se tinejdžeri suočavaju s lošim osjećajem koji stvaraju škola i odrasli te taj osjećaj može dovesti do depresije ili izolacije. Vrijeme odrastanja je razdoblje velikih fizičkih i psihičkih promjena kada mladi pokušavaju shvatiti tko su i gdje pripadaju u svijetu koji se stalno mijenja. Društvene mreže mogu biti vrlo iscrpljujuće za mlade jer su očekivanja jako visoka, a neostvariva. Biti tinejdžer jako je teško zbog prevelikog stresa u školi i usamljenosti. Pored svega navedenog tinejdžeri trebaju obavljati neke kućanske obaveze te pomoći starijim ljudima. Očekivanja okoline često su prevelika pa su mladi frustrirani i imaju sve više mentalnih problema. Danas nije lako biti tinejdžer.

Roko Mečev, 7.b

Eni Trbojević, 8.d

MODERNE LEGENDE

Legenda o nastanku pusta

U mračnom 16. stoljeću, dok su osmanske vojske nezaustavljivo prodirale prema srcu Europe, sudbina se kovala na brežuljcima Halubja. Dok su osvajači, naoružani čelikom i samouvjerenošću, marširali naprijed, lokalni stanovnici – Halubajci – spremali su otpor kakav povijest još nije vidjela.

Iako brojčano nadjačani, Halubajci su se poslužili lukavstvom. Maskirali su se u zastrašujuća stvorenja prekrivena ovčjim kožama, s mornarskim majicama i golemim zvonima koja su odjekivala planinama. Njihova taktika bila je razrađena do detalja: dio vojske čekao je na Grobniku, dio na Platku, dok su ostali vrebali s planinskih vrhova, spremni na neprijatelja srušiti kamene gromade.

U ovoj borbi njihova najveća snaga bio je misteriozni Div. Sakriven iza obronaka Velebita u blizini Novog Vinodolskog, čekao je trenutak za napad. Kada su Osmanlije naišle, Div je iskočio iz zasjede, sijući strah, no neprijateljske strijele i koplja bili su prebrzi. Div je pao, ali njegova žrtva nije bila uzaludna – golubica pismoša odnijela je vijest Halubajcima da je kucnuo čas za konačni obračun.

Bitka se preselila na Grobničko polje. U trenutku kada se činilo da će Osmanlije prevladati, Halubajci su aktivirali svoj "plan B" – mađioničara. On je drevnim vještinama prizvao silovitu kišu koja je natopila tlo i usporila osvajače, omogućivši domaćim borcima da ih potjeraju. U metežu borbe, Halubajci su zarobili jednog osmanskog vojnika. Tražili su od njega podatke o neprijateljskim planovima: "Pusti podatke, pa ćemo i mi pustiti tebe!" vikali su. No, vojnik je šutio. Kao kaznu za njegove zločine i tvrdoglavost, odlučili su ga osuditi na smrt i spaliti.

Tako je, prema legendi, nastao Pust. On danas stoji kao simbol pobjede nad neprijateljem i podsjetnik na stare zločine, a njegovo spaljivanje svake godine označava kraj zime i novi početak.

Moreno Srok, 6.a

Riana Banjac, 5.e

Suvremena legenda o Čoški i Maroški

Čoška i Maroška su se rodile 1999. leta. Bivaju pul Marinić va sele Blažići duboko va šume. Jako su bogate.

One nose Nike kad gredu trenirat, a Hugo Boss kad gredu kopat jamu blizu svoje kuće. Najviše vole snimat kako se spravjaju za partit va jamu i Tik Tok trendi. Va jame ku su skopale, našle su tone zlata i Iphone 18 pro max. Čoška i Maroška su fani Dex Rocka i Jakova Jozinovića. Pred pasani dan su šle na koncert Jakova i z svojen Iphone 18 pro max, snimale su koncert, slikale se ž njin pa su i skupa zakantali. Kad je čul njih glas, Jakov je bil van sebe i pozval ih da budu njihovi prateći vokali. Tako su oni po vikende osvajali srca publike, a va njihjo slobodno vreme, vozile se va šleperu kega vozi Saurus Gang. Druže se z Gabi Macun. Vole igrat Minecraft na svojen Playstationu 67. Navadile su povedat čakavštinu preko AI-ja i jako in dobro gre. Vole hodit za našemi Halubajskemi zvončari i hvalit in se kako imaju Izipizi očali i Hugo Boss robu, ali imaju i Chanel boršice pa in se i zbog tega moraju pohvalit. Jako su bile jadne i žalosne aš ih je medved zel i se in pokral. Va boršicah su imele hijade i hijade euri, ali nakon tega više niš nisu imele pa su postale siromahi, a taman su sobotu planirale poč va šoping. Morale su obavijestit judi na društveneh mrežah o ten. Judi su in se počeli smet aš nisu ni za porez imele.

Čoška i Maroška su preveć želele skupe i dragocjene stvari pa se sudbina poigrala ž njimi i zbog tega su ostale bez sega. Ni bitno ča nosiš i koliko soldi imaš nego kakov si čovek!

Zara Načinović, 6.a

Emma Spajić, 7.d

Legenda o postanku Lončeve griže

Jednom davno iza sedam mora i devet planina, dok je Rijeka još bila pod vlašću Mletačke Republike, živjela su braća Lonch i Ponch.

Jednog sunčanog dana braća iz Venecije krenula su u pohod na osvajanje Svetog Mateja. Kada su došli na prostor Halubja vidjeli su ljepotu ovoga kraja. Nakon šetnje Halubjem pronašli su savršeno mjesto za gradnju dvorca. Lonch je na ovo područje doveo benediktince koji su im sagradili dvorac. Lonch i Ponch mirno su živjeli još 30 godina. Tog nesretnog dana u srpnju s neba su počele padati kamene gromade. Padanje kamenih gromada trajalo je svega 2 dana. Već drugoga dana dvorac je bio srušen. U daljnjih 10 godina dvorac je bio opet sagrađen. Opasan je bio vodenim kanalima kako bi otežali pristup neprijateljima. Pored dvorca sagradili su vidikovac kako bi mogli uočiti neprijatelje u pokušaju osvajanja dvorca. Svakako, vidikovac pruža predivan pogled na Halubje. U daljnjih 6 godina Lonchevi i Ponchevi nasljednici su se svađali oko nasljedstva. Shvatili su da govorom ne mogu riješiti sukob pa su započeli rat. Okupili su ljude iz Rijeke i okolice. U međuvremenu dok su Lonch i Ponch bili na bojištu i vodili borbu jedan je vojnik ispustio konop te raketirao vatreni kamen ravno u dvorac. Dvorac je tog ožujka bio srušen, ali zato je vidikovac opstao. Lonch i Ponch te njihovi nasljednici završili su trogodišnji rat mirom u Rijeci 1505. godine.

Ponch je dopustio Lonchu da se vidikovac nazove Lončeva griža zato jer je bio bolji vojskovođa. Vidikovac je opstao do dan danas, a Lončeva griža je postala atraktivna planinarska staza u Općini Viškovo, nedaleko od grada Rijeke.

Niko Čuković, Nereo Nacinovich i Leon Mohović, 6.a

Leon Pabić, 4.a

Legenda o Beloj nedeji

Magdalena Šepić, 8.e

Jednog dana u 14. stoljeću započela se održavati Bela nedeja. Osmislili su je Belak i Nedejak. Bili su jako vezani za svoju tradiciju. Početkom jeseni Belak i Nedejak su ljudima u Kastvu dijelili mlado vino, pršut i sir. Hranu i piće su dijelili kroz prozor dok su se vozili u Fiat Puntu. Ljudi su se veselili njihovom dolasku jer dućani u nedjelju nisu radili. Svake godine je dolazilo sve više ljudi. Bilo je toliko puno ljudi da su morali smisliti mjesto gdje će se održavati Bela nedeja. A na kraju su Belu nedeju smjestili, u Belakovo dvorište. Tamo je bilo svega za pojest, popiti i zabaviti se. Nedejak je bio Belakov brat pa mu je on najviše pomagao. Iduće godine je došlo još više ljudi pa su Belak i Nedejak više zarađivali. Imali su narančastu kosu jer su bili braća. Svaki dan su prolazili gradom i gledali kako je lijepo razvijen. Odlučili su proširiti Belu nedeju i zaposliti radnike. Na Belu nedeju su radnici pleli torbice, košare i čarape, a od doma su nosili lonce pune graha i

Nika Ivić, Ivano Majdandžić, Lara Jelić i Paola Bubnić, 6.a

Legenda o crkvi sv. Mateja

Jednom davno na području Rijeke i Viškova vladali su demoni. Pentagramima su prizivali dobro, zlo i veću snagu kako bi zavladao cijelim svijetom. No, jednom su došli anđeli u izvidnicu. Demonima ih nisu primijetili. Kasnije su krenuli u osvajanje drugih područja, a na nebu su primijetili vojsku anđela i njihov vođa bio je sv. Matej. Njihova snaga bila je, veća od bilo koga. Tako su anđeli krenuli u napad. Osvajanje teritorija bilo je teško, no uspjeli su osvojiti područje. Nakon rata obnovili su kraj i napravili crkvu posvećenu vojskovođi sv. Mateju. I tako je nastala crkva sv. Mateja. Mir je vladao zauvijek, a demoni su bili poraženi.

Leon Perušić, Ivan Tadić, Duje Bilić i Lukas Pepić, 6.a

Karla Šebelja, 8.a

8.a

Razrednica:
NINA DUKIĆ SROK

PATRIK C. - Crni su ga zvali i svaki profesor ga hvali.

MATEA - Pod satom žvake žvakala i uvijek češljem mahala.

LORENA - Do kasno je uvijek učila i sa spavanjem se mučila.

TEO - Bio je zabavan svima, a povijest ga ne zanima.

KORINA - S profesorima se uvijek svađala i druge papirima gađala.

LUCIJA - Tiha je i nikad je nema, a na ispitivanjima je trema.

IVAN - Za razrednicu divan.

KAMENJAŠEVIĆ - Raspored nikad nije znao, al bi svakom pare dao.

ENEA - Na satovima spavala i svima bombone davala.

LARA - Sitna al' dinamitna.

MARTIĆ - Za nas je crni bio, svaku curu je htio (možda).

FRAN - Nikad mobitel nije predao i kao fol u bilježnicu gledao.

LUKA - Lei je on glavna tema, a on se pravi da je nema.

MARKO - Svaki dan je bilješke dobivao i profesore nervirao.

DORA - Najkraće majice je nosila, razrednica to nije podnosila.

MIA - Ocjene joj nisu jača strana, a fizika joj je najveća mana.

EMILI - Ginger smo je zvali, a kosa joj fali.

LEA - Na Luku se pali, neopravdanih nikad ne fali.

PETRA - S medaljama se hvali, zbog treninga u školi fali.

PUŠKARIĆ - U žutoj kućici uvijek bio, a kad je s nama, uvijek nas je nasmijao.

MARIA - Uvijek se s Larom družila i drugima nije priliku pružila.

ANTONIO - Naša nuttela je bio, bijeli monster je pio.

KARLA - Korejce je voljela, Janeza nikad nije preboljela.

NIKO - Ugasiti se nije htio i žvake je krio.

PROFA NINA - Uvijek nas iz nevolja vadila i našu pamet nagradila.

8.b

Razrednica:
BARBARA RUŽA ČIRJAK

JOSIP - Uvijek htio markirati, a raspored ne zna spakirati.

EMA - U školi uvijek tiha bila, a na satu mobitel koristila.

ANTONELA - Dugu plavu kosu imala, probleme s nikim nije imala.

VITO - Uvijek širok bio, u školi ništa nije smio.

ARIAN - Svaki odmor je bio pun para, kebab mu je bila omiljena hrana.

SILVIJA - Sa 5.0 prolazila i na svakog je pazila.

STEFANI - Žvake uvijek imala i učitelje bi nervirala.

ANJA - Na satovima mrgud bila, a u društvu uvijek chilala.

PETRA - U društvu tiha bila, a zadaće nikad nije radila.

PATRIK - Stvari uvijek krao i govorio JAO

ANGELINA - Nikad nije šutila i komplimente bi uvijek prikupljala.

IGOR - Nikad se nije gasio, tako je razred spasio.

LEON - Starijeg brata imao, nitko ga nije dirao.

MIHAEL - U školu nije dolazi, po tausend-u uvijek prolazio.

NOAH - U školu rijetko dolazio, sa 3 uvijek prolazio.

PETAR - Dumbo naš bio, uvijek trojke dobivo.

RIA - Plave oči ima i od svog blizanca u školi bolja bila.

LEO

MARKO - Zbog 4 plakao, s 5 prolazio.

IVA - Na ispitima pušnice koristila, a za bod učiteljima krv pila.

NINA - Kad ne dobije peticu, zove taticu.

IVANO - Sa profesorima se svađo i Vita papirićima gađo.

FRAN

8.C

Razrednica:
BOJANA ZELENKA

EVELIN BELANEK

Ples uvijek kida, za ništa je nije briga.

LEONA BOJIĆ

Profesorima miljenica bila, svoje znanje od nas krila.

ELVIS BUDIMLIĆ

Tehnički je volio i s asistentima se borio.

DAVID ĆUMURDŽIĆ

Škola mu nije jača strana, svađanje s profesorima najveća mu je mana.

VIKTOR FILIPOVIĆ

Profesore je rado zezao i zbog toga je ukore vezao.

LARA JUKO

Navukla se na sedamnaestogodišnjaka, škola joj je uvijek bila laka.

PATRIK KOLAR

Nije mu draga škola, zovu ga Cola.

BARBARA KVATERNIK

Na satu se čula nije, od asistentice ništa ne krije.

SARA MARIĆ

Oči kao u Kineza, na prvu staju izlazi nam princeza.

LEON MARKANOVIĆ

U školi je miran, ali nikad skoncentriran.

LAURA MATEJČIĆ

U osmom lock-inala, s kosom brige nije imala.

MARI MITEV

Od osam godina tri dimi i sve uvijek mora da snimi.

VIKTOR POLČIĆ

Za školu ga nije briga, a u nogometu je prva liga.

MARIJA ŠEBELJA

S kovčama joj nitko nije do koljena, svim profesorima bila je voljena.

FILIP ŠIMUNOVIĆ

Kapuljača mu stalno na glavi, huliganom se pravi.

DEAN TATALOVIĆ

Igrice je igrao noć i dan, nikad nije izlazio van.

VITA TOKIĆ

Čelo k'o pista, srce od dobrote blista.

JOSIPA VRHOVAČ

Vino i dečke voli, za peticu iz hrvatskog moli.

MATEO VUKŠIĆ

Na matematici se stalno smije, znanje iz engleskog nikad ne krije.

NOEMI ZEC

Sport je voljela, od matematike oboljela.

8.d

Razrednica:
RENE POLI

JAKOV RUPČIĆ - Prijatelj je pravi bio, za ocjene nije mario.

DEJLA DJEDOVIĆ - Smeđa kosa bajna, uvijek je bila prijateljica sjajna.

MELANI ŠALIĆ - Da prođe, trebala je sila, ali talent za ples nije krila.

LEON SKITARELIĆ - Pomogao nam je svojim šalama da nas usreći i kada je bilo najgore. Bez njega ne bi bilo smijeha.

MELISSA BOJIĆ - Crop-topove je nosila i time se ponosila.

KATJA JARANOVIĆ - Šalabahtere je krila, profesorici iz povijesti krv je pila.

TONI BAŠAGIĆ - Ocjene su mu dobre bile, u torbi su mu se žvake krile.

LARA IDŽAN - Dar za pisanje pjesama nije krila, i oduvijek je slatka bila.

MIA MILKOVIĆ - Duge trepavice i kosa plava, bila i ostala ljepotica prava.

VEDRAN IDŽAN - Pamtit ću ga po njegovim šalama, i po tome što mi je uvijek pomogao kada mi je bilo potrebno. Nedostajat će mi kada odemo u srednju školu.

FRAN SLIŠKOVIĆ - Duhovit bio i svakoga nasmijao.

EMMA POLAK - Mijenjat boju kose je voljela, kick boxu nije odoljela.

MARIJA AGELJIĆ
DOMINIK ALADENIĆ
TIA ANDRIJEVIĆ
LIANA BJELAC
PATRIK DIENEŠ
FRANE FAJFER
AJDIN HORZOVIĆ
IVAN KLOBUČAR
MATEO KUFNER
MIHAEL MARKOVIĆ
KARLA MRVICA
JAKOV NEMARNIK
MATTEO PRANJIĆ
ENI TRBOJEVIĆ

8.e

Razrednica:
MARICA BRALA

VITO BAN
MATE BIONDIĆ
FRANKA BRKIĆ
MIHAEL BUK
CVITA CINCAREVIĆ
MEGAN DŽAFIĆ
LEO FAFIJA
FILIP HRGOTA

LEONORA JAKOVAŠIĆ
FLORIAN KASER
ENEDIN KOČAN
LUKA KRNJAJIĆ
STELA LENAC
TOMA LONČAR
LUKAS LOVRIĆ
VERONIKA LUČIĆ

NOA MATOŠEVIĆ
LUKA MILEUSNIĆ
SANDI PAOLI
DORA PEČEK
LARA STANKOVIĆ
MAGDALENA ŠEPIĆ
ENA UDOVIČIĆ
STEFANI ZORETIĆ

PRIJATELJSTVO

KAŽU DA SE
PRIJATELJSTVA
MIJENJAJU KAO
GODIŠNJA DOBA...
ALI JA VJERUJEM
DA NEKA TRAJU
KAO SUNCE - I KADA
GA NE VIDIŠ, ZNAŠ
DA JE TU.

A ŠTO AKO
DOĐE PAU
KADA ĆE
IZMEĐU NAS
IPAK IZBITI
SVAKA?

ONDA ĆEMO
IZABRATI RAZGOVOR
UMJESTO ŠUTNJE
I ISTINU
UMJESTO LAŽI.

PRIJATELJSTVO
NIJE SAMO SMJEH
NA ODMORU. TO
JE RUKA KOJA
TE DRŽI NA
VJETRO. I SRCE
KOJE TE
RAZUMIJE KAD
GA NAJVIŠE
TREBAŠ.

OBEĆAJ MI
DA SE NIKADA
NEĆEMO
RAZDOVJITI I
DA ĆEMO
UVIJEK NAĆI
VREMENA
JEDNA ZA
DRUGU.

OBEĆAJEM,
SAMO MORAMO
BITI ISKRENE
I HRABRE.

